

การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1

MANDARIN INSTRUCTIONAL MANAGEMENT IN UPPER SECONDARY

EDUCATION SCHOOL OF PATHUMTANI

EDUCATION OFFICE AREA 1

โดย

QIN JING

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2557

**MANDARIN INSTRUCTIONAL MANAGEMENT IN UPPER SECONDARY
EDUCATION SCHOOL OF PATHUMTANI
EDUCATION OFFICE AREA 1**

**BY
QIN JING**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF EDUCATION**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

2014

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานี เขต 1

โดย

QIN JING

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2557

ดร.ราชนัย บุญธิมา
ประธานกรรมการสอบ

รศ.ประทุม เป้าสุวรรณ
กรรมการ

รศ.ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

30 มกราคม 2558

Thesis entitled

**MANDARIN INSTRUCTIONAL MANAGEMENT IN UPPER SECONDARY
EDUCATION SCHOOL OF PATHUMTANI
EDUCATION OFFICE AREA 1**

by

QIN JING

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Educational Administration

Rangsit University

Academic Year 2014

Asst.Prof. Rachan Boonthima, Ed.D.
Examination Committee Chairperson

Assoc.Prof. Pratoom Pansuvan
Member

Assoc.Prof. Boonlert Songsawang, Ed.D.

Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

January 30, 2014

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ได้มอบโอกาสทางการศึกษาให้ดิฉันมา

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ โอกาสและประสบการณ์ ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ

ขอขอบคุณคณะครูและเพื่อนๆ ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ โดยเฉพาะเพื่อนๆ ที่เรียนปริญญาโทด้วยกัน ซึ่งได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา และฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการตลอดระยะเวลาที่ศึกษา จนถึงการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ราชนันท์ บุญธิมา ประธานคณะกรรมการสอบ และรองศาสตราจารย์ ประทุม เป็นสุวรรณ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำอันเป็นประโยชน์ และให้ข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา รวมถึงญาติพี่น้องที่อยู่ทางบ้าน ที่คอยให้กำลังใจ จึงทำให้ประสบความสำเร็จในทุกวันนี้

Qin Jing

ผู้วิจัย

5308139 : สาขาวิชาเอก : การบริหารการศึกษา ; ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)
 คำสำคัญ : การบริหารจัดการเรียนการสอน, ภาษาจีนกลาง, โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

Qin Jing : การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 (MANDARIN INSTRUCTIONAL MANAGEMENT IN
 UPPER SECONDARY EDUCATION SCHOOL OF PATHUMTANI EDUCATION
 OFFICE AREA 1) อาจารย์ที่ปรึกษา: รศ. ดร. บุญเลิศ ส่องสว่าง, 100 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางใน
 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร
 การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและ
 ประเมินผลการเรียน (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
 กลางของผู้บริหารและครูผู้สอน ตามสถานะ อายุ ประสบการณ์และวุฒิการศึกษา (3) ศึกษาปัญหา
 และข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 10 คน ครูผู้สอนจำนวน 30 คน รวม
 ทั้งหมดจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการ
 วิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และการทดสอบ One Way
 ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยพบว่า

(1) ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
 กลางในด้านการบริหารหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม
 ส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับดี ทั้ง 5 ด้าน

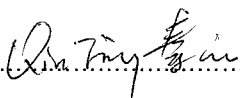
(2) ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานะและอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร
 จัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางไม่แตกต่างกัน ทั้ง 5 ด้าน ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนที่มี
 ประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอน
 ภาษาจีนกลางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 2 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียน
 การสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มี
 ความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ใน 2 ด้านคือ ด้านการนิเทศการศึกษา และ
 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ลายมือชื่อนักศึกษา ..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

(3) ผู้บริหารและครูผู้สอนให้ข้อเสนอแนะว่า การบริหารหลักสูตรและการนิเทศการศึกษาควรทำอย่างเป็นระบบ และทำอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนควรเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการควรสอดแทรกการใช้ภาษาจีนในทุกกิจกรรมของโรงเรียน และการวัดและประเมินผลควรวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับผู้เรียน

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

5308139 : MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION ; M.Ed.

(EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEY WORDS : INSTRUCTIONAL MANAGEMENT, MANDARIN,

UPPER SECONDARY EDUCATION SCHOOL

QIN JING : MANDARIN INSTRUCTIONAL MANAGEMENT IN UPPER

SECONDARY EDUCATION SCHOOL OF PATHUMTANI EDUCATION OFFICE

AREA 1. THESIS ADVISOR : ASSOC. Prof. BOONLERT SONGSAWANG, Ed.D., 100 p.

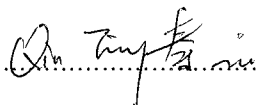
The purposes of this research were to (1) Management Education teaching Mandarin in upper secondary school of Pathumtani education office area there are 5 areas there are curriculum; educational supervision; learning and teaching; the academic activities and measurement and evaluation (2) compare administrators and teachers opinions about the management of teaching Mandarin by status; age; experience and educational background (3) study problems and suggestions about teaching Mandarin in upper secondary school. This research was involved 10 administrators and 30 teachers in total 40 people. The instrument used for data collection was queries and the statistics used in research were average; percentage; standard deviation; t-test and One Way ANOVA. Significance at .05.

The major findings were

(1) The administrators and teachers opinions were good in the 5 areas of curriculum; educational supervision; learning and teaching; the academic activities and measurement and evaluation about the management of teaching Mandarin

(2) The administrators and teachers have different status and age. They don't have difference of opinion in the 5 areas about the management of teaching Mandarin. The administrators and teachers have different working experiences. They have different opinions in 2 areas about the management of teaching Mandarin. That is management of teaching and evaluation of learning. Statistically significant at level .05. The administrators and teachers have different educational background, have different opinions in 2 areas about the management of teaching Mandarin that is educational supervision and evaluation of learning.

Student's Signature

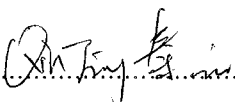

Thesis Advisor's Signature

(3) The administrators and teachers suggest that the curriculum and educational supervision should be done in a systematic and continuous way. Learning and teaching should focus on using mandarin in daily life. Mandarin should be included in all school activities. Measurement and evaluation should be suitable for all learners.

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญรูป	ณ
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	9
2.1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ	9
2.1.2 กระบวนการบริหารจัดการ	10
2.2 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	14
2.2.1 การจัดทำหลักสูตร	15
2.2.2 การนิเทศการศึกษา	19
2.2.3 การจัดการเรียนการสอน	24
2.2.4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	25
2.2.5 การวัดและประเมินผลการเรียน	25
2.3 หลักสูตรภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4 หลักการและเทคนิคการสอนภาษาจีน	34
2.4.1 หลักสำคัญในการฟังและการพูด	34
2.4.2 เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน	34
2.4.3 เทคนิคด้านครูผู้สอน	35
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
2.5.1 งานวิจัยในประเทศ	39
2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิจัย	49
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	50
ตอนที่ 2 การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	51
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	58
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
5.1 สรุปผลการวิจัย	64
5.2 อภิปรายผล	66
5.3 ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	76
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการวิจัย	77
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย	83
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล	89
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	97
ประวัติผู้วิจัย	100

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	44
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบกลับแบบสอบถาม	49
4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	50
4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง	51
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง (ด้านการบริหารหลักสูตร)	52
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง (ด้านการนิเทศการศึกษา)	53
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง (ด้านการจัดการเรียนการสอน)	54
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง (ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ)	56
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง (ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน)	57
4.9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลาง แบ่งตามสถานะของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้วยสถิติ t-test	58
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบ่งตามอายุของผู้บริหาร และครูผู้สอน	59
4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษา จีนกลาง แบ่งตามอายุของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้วยสถิติ One-Way ANOVA	60
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบ่งตามประสบการณ์การทำงาน ของผู้บริหารและครูผู้สอน	61
4.13 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษา จีนกลาง แบ่งตามประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารและครูผู้สอน	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ต้องการพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับฐานะและความมั่นคงของประเทศมากขึ้น และเป้าหมายหลักของการพัฒนาประเทศก็คือ เศรษฐกิจที่เติบโตและขยายตัวเรื่อยๆ ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและต้องการการขยายทางเศรษฐกิจ ทั้งเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศ และเพิ่มศักยภาพในการส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีนซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญมาก มีประชากรประมาณ 1,300 ล้านคน ประมาณ 20 % ของประชากรโลก มี GDP อยู่ที่ 2.7 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็น 6 % ของ GDP โลก ดังนั้นจึงเป็นตลาดการค้าขนาดใหญ่ และปัจจุบันการส่งออกจากไทยไปจีนก็ขยายตัวมากกว่าประเทศอื่น และจีนยังมีนโยบายขยายการลงทุนมายังประเทศอื่นๆ ภาษาจีนจึงมีความสำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสารกับคนจีน ส่งผลให้ประเทศไทยเห็นความสำคัญของภาษาจีน และกำหนดแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน นับตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมา โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่า ให้นักเรียนและนักศึกษาในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีน ในสัดส่วนร้อยละ 20 ของนักเรียน นักศึกษาจนถึงปริญญาตรี

จากการศึกษาวิจัยการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ที่จัดการเรียนการสอนภาษาจีนทั้งในและนอกระบบทุกระดับ เพื่อศึกษาจุดอ่อนจุดแข็งที่จะนำไปสู่การปฏิรูปหลักสูตรต่อไปในอนาคตของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า การเร่งรีบที่จะเปิดหลักสูตรโดยขาดความพร้อม ทำให้เกิดปัญหาหลายด้าน คือ อาจารย์หรือครูไม่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องการสอนภาษาจีน รวมถึงปัญหาในตัวหลักสูตรที่ไม่ต่อเนื่อง คือ รอยต่อของการเรียนภาษาจีนในแต่ละระดับ ที่ไม่มีการเชื่อมโยงระหว่างกัน ในด้านการเรียนการสอน ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาจีนอย่างเพียงพอในการติดต่อสื่อสาร หรือการฟัง การอ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ นิติสารภาษาจีน ขณะที่เวลาเรียนในชั้นเรียนก็มีน้อยเกินไปแค่สัปดาห์ละครั้ง ไม่มี

กิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาจีนนอกห้อง เรียน นอกจากนี้เทคนิคการสอนของครูไม่น่าสนใจ ส่งผลให้ผู้เรียนมีจุดประสงค์ที่จะตั้งใจเรียนเพื่อการสอบเข้าระดับมหาวิทยาลัย มากกว่าจุดประสงค์ที่จะสามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้ การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษา ครู และผู้เรียน ที่ต้องร่วมมือกัน (www.pasajeen.com, มกราคม 2556) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนภาษาจีนยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ สอดคล้องกับรายงานการวิจัย การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับอุดมศึกษา ที่ระบุว่า ครู อาจารย์ที่มาสอนภาษาจีน ในระดับประถมและมัธยมศึกษา นั้น เกือบทั้งหมดมาตามโครงการช่วยเหลือของรัฐบาลจีน ผ่านสำนักงานส่งเสริมการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ แห่งประเทศจีน (Hanban) แต่ในระดับอุดมศึกษานั้น อาจารย์ที่มาสอนโดยผ่าน Hanban มีน้อยมาก ส่วนใหญ่มาสอนโดยได้รับเชิญ หรือว่าจ้างจากมหาวิทยาลัย หรือไม่ก็มาตามข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจารย์ชาวจีนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยไม่ได้เมื่อเริ่มมาสอน และเข้าใจว่าส่วนมากของผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มิได้ผ่านการฝึกอบรมการสอน คุณวุฒิและวิชาที่ อาจารย์ชาวจีนสอนก็มีความหลากหลาย แต่ภารกิจ ชั่วโมงที่สอนและตรวจการบ้านของอาจารย์ชาวจีน น้อยกว่าอาจารย์ชาวไทย เพราะไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับงานบริหาร (พัชนี ตั้งยืนยง และสุรีย์ ชุณหเรืองเดช, www.thaiworld.org, มกราคม 2556) สำหรับผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนทวิภาษา ได้เห็นปัญหาดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 โดยมีมุ่งเน้นศึกษา 5 ประเด็น คือ การจัดทำหลักสูตร การนิเทศการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ การวัดและประเมินผลการเรียน ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นแนวทางให้โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนกลางนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางของผู้บริหารและครูผู้สอน ตามสถานะ อายุ ประสบการณ์และวุฒิการศึกษา

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีสถานะที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาจีนกลางของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาจีนกลางของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 จากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (www.research-advisors.com, มกราคม 2556) และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูผู้สอนภาษาจีนกลาง จำนวน 30 คน รวม 40 คน ด้วยความเชื่อมั่น 95 %

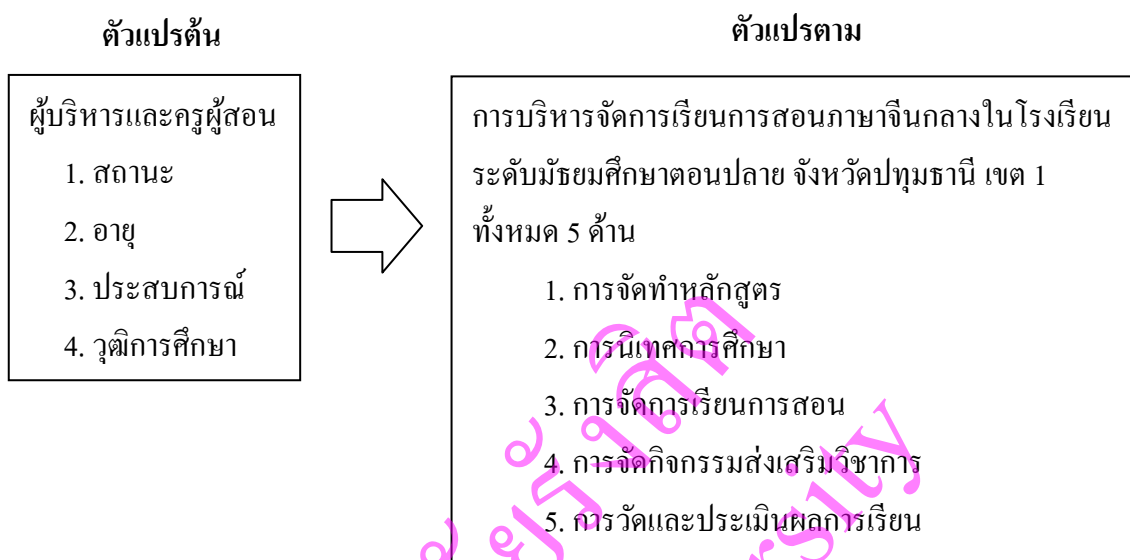
1.4.2 ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ สถานะ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาจีนกลาง

ตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ทั้งหมด 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การจัดทำหลักสูตร
- 2) การนิเทศการศึกษา
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
- 5) การวัดและประเมินผลการเรียน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

งานวิจัยนี้มีคำนิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญ ดังนี้

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารโรงเรียนในตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้จัดการ ที่ได้รับใบอนุญาตให้บริหารโรงเรียน รวมถึงหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่าง- ประเทศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตการศึกษาปทุมธานี เขต 1

ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง (Mandarin) ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตการศึกษาปทุมธานี เขต 1

สถานะ หมายถึง สภาพการทำงานหรือดำรงตำแหน่งในสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 สถานะ คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน

อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่ดำรงชีวิตอยู่ตั้งแต่เกิด จนถึงปัจจุบัน เป็นจำนวนปี แบ่งเป็น 3 ช่วงอายุ คือ อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุระหว่าง 30-45 ปี และอายุมากกว่า 45 ปี

ประสบการณ์ หมายถึง ระยะเวลาที่ทำงาน หรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้บริหารหรือครูผู้สอน เป็นจำนวนปี แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี ประสบการณ์ตั้งแต่ 10-20 ปี และประสบการณ์มากกว่า 20 ปี

วุฒิการศึกษา หมายถึง การได้รับการรับรองจากสถาบันทางการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าสำเร็จการศึกษาในระดับใด หรือตำแหน่งทางการศึกษาใด แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ วุฒิกการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี วุฒิกศึกษาปริญญาตรี และวุฒิกศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

การบริหารจัดการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ใน 5 ด้าน คือ

- 1) การจัดทำหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อเป็นหลักสูตรสถานศึกษา โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของครูผู้สอนในการสร้างและจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร
- 2) การนิเทศการศึกษา หมายถึง การส่งเสริมการสอนของครูผู้สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษา ฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ และครูผู้สอน
- 3) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดครูผู้สอน การจัดทำตารางสอน การจัดบรรยากาศ กิจกรรม การใช้สื่อ การดูแลและติดตามผลในชั้นเรียน
- 4) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มเติม หรือเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ในห้องเรียนมาแสดงให้ปรากฏ เช่น การจัดนิทรรศการ การทำโครงการ การประกวดแข่งขันประเภทต่างๆ
- 5) การวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการด้านการจัดทำเครื่องมือวัดผล รูปแบบการวัดและประเมินผล

ภาษาจีนกลาง (Mandarin Chinese) หมายถึง ภาษาที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนใช้เป็นภาษาราชการ และชาวจีนส่วนใหญ่ใช้ในชีวิตประจำวัน

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีภาษาจีนกลางเป็นวิชาเพิ่มเติม (ศิลป์ภาษาจีน) ในจังหวัดปทุมธานี

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อนำไปพัฒนาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานีให้มีประสิทธิภาพ

1.7.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี และผู้เกี่ยวข้อง มีแนวทางในการส่งเสริมการเรียนการสอนสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีคุณภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

2.1.2 กระบวนการบริหารจัดการ

2.2 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.2.1 การจัดทำหลักสูตร

2.2.2 การนิเทศการศึกษา

2.2.3 การจัดการเรียนการสอน

2.2.4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

2.2.5 การวัดและประเมินผลการเรียน

2.3 หลักสูตรภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา

2.4 หลักการและเทคนิคการสอนภาษาจีน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

เมื่อกล่าวถึงคำว่าการบริหารส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการบริหารราชการ คำศัพท์ที่ใช้มี 2 คำ คือ การบริหาร (Administration) นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย อีกคำหนึ่ง คือ การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชนหรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม การบริหาร กับคำว่า การจัดการ ใช้แทนกันได้มีความหมายเหมือนกัน นักบริหารและนักวิชาการได้คำจำกัดความของคำว่า การบริหารหรือการจัดการไว้ต่าง ๆ กันตามทัศนะของแต่ละคนที่สำคัญได้แก่

ชาอุชัย อาจินสมาจาร (2545 : 39) ได้สรุปความหมายของการบริหารไว้ว่า ความพยายามที่จะสั่ง ณะ และผสมผสานความพยายามของมนุษย์ ซึ่งมีจุดรวมที่มุ่งสู่จุดหมายปลายทางหรือเป้าหมายบางอย่าง การบริหารเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในองค์กร ซึ่งมีหน้าที่สั่งการให้ ความสะดวกในการทำงานของกลุ่มคนที่มัววัตถุประสงค์เดียวกัน

ธงชัย สันติวงศ์ (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 25) ได้ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า การทำให้งานต่างๆ ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ

ถวิล เกื้อกลางศ์ (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 16) ได้ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า หมายถึง การแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมาย ลักษณะการแก้ปัญหาอาจดำเนินไปในรูปของการตัดสินใจและหรือการปฏิบัติก็ได้ทั้งสองประการ

วิจิตร ศรีสอาน (2539 : 11) ได้ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยการใช้ กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม

อนุกุล เขียมพุกษาวัลย์ (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 5) ได้ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า การบริหารหมายถึง การทำงานภายในองค์กร ซึ่งเป็นระบบของการทำงานร่วมกัน โดยการร่วมกันกระทำกิจกรรมตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

Koontz and Cyril (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 43) ให้ความหมายของ การจัดการ หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของซึ่งนับว่าเป็นอุปกรณ์ของการจัดการนั้นๆ

สมคิด บางโม (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 61) มีความคิดเห็นว่า การจัดการ เป็น ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานและนอกหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานบรรลุ วัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นสรุปได้ว่า การบริหารหรือการจัดการ หมายถึง กระบวนการที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือหลายสิ่งโดยอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้ผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.2 กระบวนการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะการบริหารการศึกษา เพราะการจัดการ การศึกษานั้นต้องใช้ปัจจัยต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งกำลังคน ได้แก่ ครูและนักเรียน เงินและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ การจัดการที่ดีก็จะเป็นการประหยัดกำลังคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ และเวลาได้ดี มีผู้ ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้หลายท่าน ดังนี้

สมบูรณ์ พรรณราย (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 2) ได้ให้หลักการบริหารไว้ว่า เป็นกระบวนการวางแผนการจ้ดองค์การ การตั้งการและการควบคุมกำลังความสามารถของสมาชิก ขององค์การและทรัพยากรอื่นๆ เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์การกำหนดไว้ กระบวนการ บริหารที่สำคัญมี 7 ขั้นตอน คือ

- 1) การตัดสินใจสั่งการเป็นหัวใจของการบริหาร
- 2) การวางแผนมีความสำคัญต่อการบริหารทุกประเภท ถ้าขาดการวางแผนกิจกรรมนั้นจะ ไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) การจัดการองค์การ ทำให้เกิดความมีระเบียบในการปฏิบัติงาน กำหนดอำนาจหน้าที่ และตำแหน่งต่างๆ อย่างชัดเจน
- 4) การติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นกระบวนการส่งข่าว คำสั่ง คำอธิบายจากบุคคลหนึ่งไปยังอีก บุคคล จากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งจะต้องชัดเจนได้ใจความ เข้าใจซึ่งกันและกัน

5) การใช้สิทธิพลกระตุนบุคลากรทำงาน ซึ่งหน่วยงานจำเป็นต้องมีระบบควบคุมบังคับบัญชาเพื่อให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นๆ รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้ทำงานปฏิบัติอย่างเต็มที่

6) การประสานงานซึ่งเป็นการร่วมมือระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือหน่วยงานต่อหน่วยงานที่มีการติดต่อสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือด้านบุคคล วัสดุและทรัพยากรอื่นๆ

7) การประเมินผลงาน เป็นการติดตามผลงานเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผลตรวจสอบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามเป้าหมาย

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 36) วิเคราะห์กระบวนการบริหารไว้ 10 ประการ คือ

- 1) การกำหนดความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานให้ชัดเจนและรัดกุม
- 2) การจัดแผนภูมิอย่างกว้างๆ ตามแผนภูมิโครงสร้างขององค์กรหรือหน่วยงาน
- 3) การกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและอำนาจให้บุคลากร
- 4) มอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยอาศัยหลักการกระจายอำนาจ
- 5) ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินไปได้ด้วยดี
- 6) การปฏิบัติงานโดยการรักษาระดับปริมาณและคุณภาพของงานให้อยู่ในระดับดีขึ้นอยู่เสมอ
- 7) การจัดให้มีการติดต่อสัมพันธ์กับหน่วยงานที่มีคณะกรรมการเป็นตัวประสานงานในหน่วยงาน
- 8) การบำรุงขวัญ กระตุ้น ให้กำลังใจเพื่อบุคลากรทุกคนได้มีกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
- 9) การประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเทียบกับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แต่แรก
- 10) การพิจารณางานในอนาคต เตรียมวางแผนในอนาคต โดยตั้งวัตถุประสงค์ความมุ่งหมายไว้รับสถานการณ์ในอนาคต เตรียมลู่ทาง ตลอดจนเครื่องมือต่างๆ ไว้ให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงานขั้นต่อไปในอนาคต

สมเดช สีแสง (อ้างในเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2548 : 24-25) ได้ให้ทฤษฎีการบริหารโรงเรียนไว้ว่า การบวนการบริหารโรงเรียนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) วางแผน (Planning) หมายถึง การหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดให้ได้ผลคุ้มค่า และกำหนดวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างรูปแบบการบริหาร การกำหนดอำนาจหน้าที่ การแบ่งงาน การจัดสายงาน จัดอัตรากำลัง การสรรหาและพัฒนาบุคลากร รวมถึงการสร้างบรรยากาศในการทำงาน เพื่อให้ทุกฝ่ายปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

3) การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาและดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนและโครงการ ตลอดจนงานที่ได้รับมอบหมาย

4) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การร่วมมือประสานการเชื่อมโยงหน้าที่ความสัมพันธต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น งานไม่ซ้ำซ้อน และงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

5) การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดการงบประมาณ การจัดทำบัญชี การใช้จ่ายเงิน และการควบคุมตรวจสอบทางการเงินและทรัพย์สิน

6) การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงาน การรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนเพื่อหาทางแก้ไข และประเมินผลขั้นสุดท้ายเพื่อเปรียบเทียบผลงาที่ดำเนินการว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้เพียงใด

กระทรวงศึกษาธิการ (2547ข : 10) ได้ให้หลักของการบริหารที่ดีไว้ว่า ต้องมุ่งประโยชน์ของบุคลากร นักเรียน ประชาชน ภาวะประเทศชาติ เน้นหนักการบริหารที่ดีต้องบริหารในองค์กรวมมุ่งผลสัมฤทธิ์ และต้องมีเป้าหมายที่เป็นรูปแบบ โดยเฉพาะการบริหารวิชาการ หรือการเป็นผู้นำทางการศึกษา จำเป็นต้องคำนึงถึง ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ปัจจัยหลักพื้นฐานที่ทำให้การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ประสบความสำเร็จ คือ การมีระบบข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อทราบความคืบหน้าของการปฏิบัติงานที่สามารถให้ข้อมูลเป็นส่วนๆ เป็นการทำให้ผู้บริหารทุกระดับตัดสินใจได้ถูกต้อง การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์อาจอธิบายได้ว่า เป็นการจัดหาให้ได้ทรัพยากรการบริหารมาอย่างประหยัด (Economy) การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายองค์กร (Effectiveness)

กระทรวงศึกษาธิการ (2547ข : 62-63) ได้ให้หลักการบริหาร 7 ประการ คือ POSDCORB ดังนี้

- 1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การคิดหาทางเลือกไว้ล่วงหน้าที่ดีที่สุดที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและประหยัด ด้วยการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างมีระบบแบบแผน
- 2) การจัดองค์กร (Organizing) หรือการจัดหน่วยงาน หมายถึง การจัดโครงสร้างระบบบริหารในโรงเรียน การกำหนดตัวบุคคลผู้รับผิดชอบ กำหนดสายงานควบคุม
- 3) การบริหารบุคคล (Staffing) การจัดบุคลากร หมายถึง การสรรหา คัดเลือกครู อาจารย์ ที่มีความรู้ ความสามารถ คุณสมบัติเหมาะสม ให้นำหน้าที่เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
- 4) การอำนวยการ (Directing) หมายถึง หน้าที่สำคัญของผู้บริหาร เพราะปกติผู้บริหาร จะต้องอำนวยการในเรื่องต่างๆ ตลอดเวลาการบริหารงาน การอำนวยการจัดกิจกรรม หมายถึง การใช้ภาวะผู้นำในการวินิจฉัย สั่งการ ควบคุม ดูแล จูงใจ และนิเทศแก่ครู อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นระยะๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- 5) การประสานงาน (Co-ordination) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบการทำงานของคนในองค์กร ให้เชื่อมโยงหน้าที่ความสัมพันธ์ของแต่ละหน่วยงานเพื่อให้ร่วมกันปฏิบัติงานด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ เช่น การประชุม การทำแผนภูมิองค์กร การตั้งคณะกรรมการ การทำคู่มือในการปฏิบัติงาน การทำแผนงานและ โครงการ การใช้งบประมาณ การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การบำรุงขวัญในการทำงาน และการติดตามผลเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุง
- 6) การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน และการประชาสัมพันธ์ขององค์กรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ หรือรายงานในรูปแบบฟอร์ม แล้วแต่กรณี อุปสรรคระหว่างดำเนินการ ความก้าวหน้าของกิจกรรมแต่ละกิจกรรม การรับจ่ายงบประมาณและการเบิกวัสดุไปใช้ ตลอดจนความเป็นปัจจุบันของบัญชีรายรับ-รายจ่าย และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์กับการปรับปรุงการบริหารงาน
- 7) การจัดงบประมาณ (Budgeting) จัดได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหาร ถ้าขาดงบประมาณก็ดำเนินไปไม่ได้ หรือไม่ได้ดีเท่าที่ควร การจัดทำงบประมาณ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับเงินตั้งแต่การทำแผนการใช้จ่ายเงิน การจัดทำบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่าย การบริหารการเงินต้องมีการควบคุมตรวจสอบอย่างละเอียดและทำให้เป็นปัจจุบัน โดยคณะกรรมการควบคุมเกี่ยวกับการเงิน เพื่อป้องกันการใช้จ่ายผิดวัตถุประสงค์

จากแนวคิดทางกระบวนการบริหารดังกล่าว สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารจัดการ คือ การวางแผนในการปฏิบัติงานหรือการบริหารงานอย่างเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การจัดการศึกษา บรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น

2.2 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ควรมีขอบข่ายการบริหาร ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 3-4) ได้ให้ขอบเขตงานวิชาการ ไว้ดังนี้

- 1) การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ ประกอบด้วย แผนปฏิบัติงาน วิชาการ โครงการสอน และบันทึกการสอน
- 2) การจัดดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกงาน
- 3) การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด การนิเทศการสอน
- 4) การวัดและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 32-73) กล่าวว่า สถานศึกษามีขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษาเพื่อให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในขอบข่ายการบริหารงานวิชาการอย่างลึกซึ้ง ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา

- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วังค์กร และหน่วยงานสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามีขอบข่ายการบริหารงานเพื่อให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร นักเรียนมีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การวิจัย สื่อนวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ การนิเทศ การศึกษา การแนะแนว การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วังค์กร และหน่วยงานสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา

2.2.1 การจัดทำหลักสูตร

2.2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรแตกต่างกันไปหลากหลายแนวคิด ซึ่งสามารถจัดกลุ่มความหมายเป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

- 1) หลักสูตร คือ รายวิชาที่ใช้สอน ได้แก่

Good (1973 : 157) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบหรือลำดับวิชาบังคับ สำหรับจบการศึกษาหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหลักๆ

Bobbitt (1981 : 42) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงรายการของสิ่งต่างๆ ซึ่งนักเรียนและเยาวชนจะต้องทำและประสบด้วยตนเอง ตลอดจนมีการพัฒนาความสามารถให้ดียิ่งขึ้น และเหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่

Longstreet and Shane (1993 : 47) กล่าวว่าหลักสูตร หมายถึงวิชาที่ใช้สอน โดย ออกแบบมาเพื่อการอบรมสั่งสอนผู้เรียนภายใต้การดูแลของโรงเรียน

Passe (1999 : 4) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงรายการของเอกสาร ที่สถาบัน การศึกษาจัดทำขึ้นเป็นแหล่งรวบรวมรายการการสอน สำหรับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง

Posner (2004 : 8) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงเนื้อหา มาตรฐานหรือจุดประสงค์ ของโรงเรียนที่นำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้

2) หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน ได้แก่

ชูศรี สุวรรณโชติ (2544 : 41) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงมวลประสบการณ์ทุก ชนิดที่ครูสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมี ความสุขและเจริญงอกงาม

นพเก้า ณ พัทลุง (มปป. : 4) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่างๆ และทำให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนด

ฉันท ชาติทอง (2550 : 4) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงการบูรณาการศิลปะการ เรียนรู้ และมวลประสบการณ์ต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามสิ่งที่สังคมคาดหวัง

3) หลักสูตร คือ กิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่

Thrupp and Miller (1973 : 26) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการ สอนชนิดต่างๆ ที่เตรียมไว้และจัดให้นักเรียน โดยโรงเรียนหรือระบบของโรงเรียน

กมล สูดประเสริฐ (2541 : 12) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง กิจกรรมและ ประสบการณ์ ทั้งหลายที่จัดให้แก่เด็ก ซึ่งรวมถึงการสอนนักเรียนด้วย

4) หลักสูตร คือ แผนงานหรือโครงการ ได้แก่

Taba (1962 : 10) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแนวทางในการเตรียมเยาวชนให้มีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นสมาชิกที่สามารถสร้างผลผลิตให้แก่สังคม

Glatthorn (1987 : 5) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงแบบแผนที่สร้างเพื่อเป็นแนวทางการเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

Oliva (2004 : 16) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงแผนหรือโปรแกรมสำหรับการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน ภายใต้การดูแลของโรงเรียน

กาญจนา คุณารักษ์ (2540 : 2) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงโครงการหรือแผนข้อกำหนดอันประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรม และวัสดุต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมให้เอ้กัตบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง

จากความหมายที่นักการศึกษาต่างๆ กล่าวโดยสรุป หลักสูตรหมายถึงเนื้อหาวิชาความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทักษะ วิธีการและการพัฒนาความสามารถตามจุดมุ่งหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้

2.2.1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

นักพัฒนาหลักสูตรหลายได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

Tyler (1950 : 1) กล่าวว่า ในการจัดทำหลักสูตรนั้นมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง 4 ประการ คือ มีจุดประสงค์อย่างไร มีเนื้อหาอะไรบ้าง จะจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์อย่างไร และจะประเมินผลอย่างไร

Taba (1962 : 422) กล่าวว่า หลักสูตรควรมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและอัตราเวลาเรียน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ความหมายของแต่ละองค์ประกอบมีดังนี้

1) จุดมุ่งหมายหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรที่จะต้องกำหนดให้แน่นอนก่อน เพราะเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบอื่นๆ จุดมุ่งหมายหลักสูตรจะแสดงคุณลักษณะของผู้เรียนหรือผลผลิตที่จะผ่านหรือสำเร็จหลักสูตร เป็นความคาดหวังของหลักสูตรที่มีต่อผู้เรียน

2) เนื้อหาและอัตราเวลาเรียน เนื้อหาทำหน้าที่เสมือนพาหนะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาอาจประกอบด้วย วิชาความรู้และประสบการณ์หลายประเภท หลายลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตร

3) กระบวนการเรียนการสอน เป็นวิธีการกระทำหรือการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งต้องใช้สื่อการเรียนการสอนร่วมในกระบวนการนี้ด้วย ตามลักษณะเนื้อหาและประสบการณ์ของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายหลักสูตร

4) การวัดผลประเมินผล เป็นกระบวนการที่ช่วยตรวจสอบประสิทธิผลการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและหลักสูตร

องค์ประกอบทั้ง 4 ประการนั้นนอกจากจะขาดด้านหนึ่งด้านใดไม่ได้แล้วยังจะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันด้วย

ฉันท ชาติทอง (2550 : 6) ได้กล่าวว่า หลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) หลักการ หมายถึง แนวคิดหลักของการจัดทำหลักสูตร
- 2) จุดหมาย หมายถึง สิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อได้เรียนตามหลักสูตร
- 3) โครงสร้าง หมายถึง องค์ประกอบ และมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 4) แนวดำเนินการ หมายถึง กระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ
- 5) การวัดผลประเมินผล หมายถึง แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6) เกณฑ์การจบ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติและแสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถ
- 7) การแก้ไขเปลี่ยนแปลง หมายถึง การแสดงถึงแนวทางปฏิบัติเมื่อมีความประสงค์ที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรดังที่ได้กล่าวมา พอสรุปได้ว่าหลักสูตรควรจะประกอบไปด้วย

- 1) วัตถุประสงค์ คือ ผลลัพธ์หรือความคาดหวังตามหลักสูตรที่ตั้งไว้
- 2) เนื้อหา คือ สารความรู้ มวลประสบการณ์ สื่อและกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3) การจัดเนื้อหา คือ กระบวนการ วิธีการ หรือการถ่ายทอด ซึ่งนำผู้เรียนไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4) การประเมินผล คือ วิธีการรวบรวมข้อมูล หรือเครื่องมือหาประสิทธิภาพ ของหลักสูตร

2.2.2 การนิเทศการศึกษา

2.2.2.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา

ปัจจุบันงานในด้านการศึกษาได้เจริญก้าวหน้าไปมาก มีการเปลี่ยนแปลงหลายๆ ประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ความรู้ในสาขาวิชาการต่างๆ เพิ่มขึ้น แนวความคิดและแนวการเรียนการสอนใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายของการศึกษา แต่ยังคงพบว่าผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องบางคน ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ปัญหาดังกล่าวข้างต้นสามารถจะแก้ไขได้โดยอาศัยผู้นิเทศ หรือศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีหน้าที่นิเทศการศึกษา ให้ครูมีความเจริญงอกงามทางวิชาการ สามารถพึ่งตนเองได้ และนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นเรื่องการนิเทศการศึกษา จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ศึกษานิเทศก์ควรจะได้ศึกษา และทำความเข้าใจในหลักการ กระบวนการ และวิธีการของการนิเทศการศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของการนิเทศการศึกษาดีขึ้น จึงขอเสนอความรู้เบื้องต้นของการนิเทศการศึกษามา กล่าวถึงในรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำว่า การนิเทศ (Supervision) แปลว่า การให้ความช่วยเหลือแนะนำ หรือปรับปรุง ดังนั้น การนิเทศการศึกษาก็น่าจะหมายถึงการให้ความช่วยเหลือแนะนำ หรือปรับปรุงเกี่ยวกับการศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียน

ชาอุชัย อาจิณสมาจาร (2545 : 25) ได้ให้คำจำกัดความว่า การนิเทศการศึกษา คือกระบวนการสร้างสรรค์ ที่ไม่หยุดนิ่งในการให้คำแนะนำ และการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครู และนักเรียน เพื่อการปรับปรุงตัวของเขาเองและสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาครู เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศนั้นอยู่บนหลักการของประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพซึ่งกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

การนิเทศการศึกษาจัดขึ้นเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น ในการปรับปรุง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้จะสำเร็จได้ผลดีเพียงไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของศึกษานิเทศก์ผู้ทำงานร่วมกับครู ตลอดจนเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่ศึกษานิเทศก์นำมาใช้ในการนิเทศการศึกษาโดยให้ครูมีโอกาสค้นคว้างานที่จะต้องทำด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความงอกงามขึ้น เมื่อได้เรียนรู้และมีความเจริญงอกงามแล้ว ย่อมจะได้รู้จักปรับปรุงงานด้านการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การนิเทศศึกษามีใช้เน้นการปรับปรุงตัวครู โดยเห็นว่า ครูยังทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์ในการสร้างความเจริญงอกงามให้แก่ผู้เรียน หากแต่ให้ความสำคัญไปถึงนโยบายการศึกษา จุดประสงค์ของการให้การศึกษา การพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์การสอนและวิธีสอนของครู สิ่งแวดล้อมของครูและผู้เรียนในขณะที่เรียน ตลอดจนปัญหาในด้านต่าง ๆ ในส่วนตัวครูและผู้เรียนซึ่งสิ่งเหล่านี้อยู่ในขอบเขตการนิเทศการศึกษาทั้งสิ้น

โดยสรุปแล้ว การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาครูโดยผู้มีความรู้และประสบการณ์ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สู่เป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียน ได้รับความรู้เต็มศักยภาพ

2.2.2.2 ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษา

ความจำเป็นในการนิเทศศึกษามีดังนี้

1) สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย การนิเทศการศึกษาจะช่วยทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2) ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง แม้แนวคิดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ก็เกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา การนิเทศการศึกษาจะช่วยทำให้ครูมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ

3) การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้น จำเป็นต้องได้รับการชี้แนะหรือการนิเทศการศึกษาจากผู้อำนวยการ โดยเฉพาะ จึงจะทำให้แก้ไขปัญหาได้สำเร็จลุล่วง

4) การศึกษาของประเทศเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ จะต้องมีการควบคุมดูแลด้วยระบบการนิเทศการศึกษา

5) การศึกษาเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อน จำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศเพื่อเป็นการให้บริการแก่ครูที่มีความสามารถต่าง ๆ กัน

6) การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในขณะที่ทำงานในสถานการณืจริง

7) การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการเตรียมการจัดกิจกรรม

8) การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีอยู่เสมอ

ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้มีหน้าที่นิเทศจึงควรจะต้องจัดดำเนินการ เพื่อช่วยเหลือครูให้มีความสามารถในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ครูก้าวทันโลกที่กำลังเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่

2.2.2.3 ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

สังค อูทรานันท์ (2530 : 67) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาว่า มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาคน
- 2) เพื่อพัฒนางาน
- 3) เพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์
- 4) เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ

การนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาคน หมายถึง การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ครูและบุคลากร ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

การนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนางาน หมายถึง การนิเทศการศึกษา มีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเหตุนี้การนิเทศที่จัดขึ้นจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะ “พัฒนางาน” คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีขึ้น

การนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์ หมายถึง การนิเทศการศึกษา เป็นการสร้างการประสานสัมพันธ์ ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำงานภายใต้การถูกบังคับและคอยตรวจตราหรือคอยจับผิด

การนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ หมายถึง การจัดกิจกรรมการนิเทศที่มุ่งให้กำลังใจแก่ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการนิเทศ เนื่องจากขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลมีความตั้งใจทำงาน หากนิเทศไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว การนิเทศการศึกษาก็ย่อมประสบผลสำเร็จได้ยาก

2.2.2.4 หลักสำคัญของการนิเทศการศึกษา

หลักการนิเทศสำหรับผู้บริหาร คือ

- 1) การนิเทศการศึกษาต้องเป็นประชาธิปไตย
- 2) การนิเทศการศึกษาจะต้องเป็นการส่งเสริม และการสร้างสรรค์
- 3) การนิเทศการศึกษาควรจะต้องอาศัยความร่วมมือของวิทยากรหลายคนมากกว่าที่จะแบ่งผู้นิเทศออกเป็นรายบุคคล
- 4) การนิเทศการศึกษา ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการพัฒนาวิชาชีพมากกว่าจะเป็นความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
- 5) การนิเทศการศึกษา จะต้องคำนึงถึงความถนัดของแต่ละบุคคล
- 6) จุดมุ่งหมายสูงสุดของการนิเทศการศึกษา คือหาทางช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถตามความมุ่งหมายของการศึกษา
- 7) การนิเทศการศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องอยู่กับการส่งเสริมความรู้สึกรอบอุ้มให้แก่ครู และการสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างหมู่คณะ
- 8) การนิเทศการศึกษาควรเริ่มต้นจากสภาพการณ์ปัจจุบันที่กำลังประสบอยู่

9) การนิเทศการศึกษาควรเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้า และความพยายามของครูให้สูงขึ้น

10) การนิเทศการศึกษาควรเป็นการส่งเสริมและปรับปรุงสมรรถวิสัย ทักษะ และข้อคิดเห็นของครูให้ถูกต้อง

11) การนิเทศการศึกษา พยายามหลีกเลี่ยงการกระทำอย่างเป็นพิธีการมาก ๆ

12) การนิเทศการศึกษาควรใช้เครื่องมือ และกลวิธีง่าย ๆ

13) การนิเทศการศึกษาควรตั้งอยู่บนหลักการและเหตุผล

14) การนิเทศการศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และสามารถประเมินผลได้ด้วยตนเอง

2.2.2.5 กระบวนการนิเทศการศึกษา

กระบวนการนิเทศการศึกษา หมายถึง การดำเนินการในการนิเทศให้ได้รับความสำเร็จ

1) **ขั้นวางแผน (Planning)** ได้แก่ การคิด การตั้งวัตถุประสงค์ การคาดการณ์ล่วงหน้า การกำหนดตารางงาน การค้นหาวิธีปฏิบัติงาน และการวางโปรแกรมงาน

2) **ขั้นการจัดโครงการ (Organizing)** ได้แก่ การตั้งเกณฑ์มาตรฐาน การรวบรวมทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งคนและวัสดุอุปกรณ์ ความสัมพันธ์แต่ละขั้น การมอบหมายงาน การประสานงาน การกระจายอำนาจตามที่ โครงสร้างขององค์กร และการพัฒนานโยบาย

3) **ขั้นการนำเข้าสู่การปฏิบัติ (Leading)** ได้แก่ การตัดสินใจ การเลือกสรรบุคคล การเร้าใจใจให้มีกำลังใจคิดริเริ่มอะไรใหม่ ๆ การสาธิต การจูงใจ และให้คำแนะนำ การสื่อสาร การกระตุ้นส่งเสริมกำลังใจ การแนะนำนวัตกรรมใหม่ ๆ และให้ความสะดวกในการทำงาน

4) **ขั้นการควบคุม (Controlling)** ได้แก่ การสั่งการ การให้รางวัล การลงโทษ การให้โอกาส การตำหนิ การไล่ออก และการบังคับให้กระทำตาม

5) **ขั้นประเมินผล (Appraising)** ได้แก่ การตัดสินใจการปฏิบัติงาน การวิจัย และการวัดผลการปฏิบัติงาน กิจกรรมที่สำคัญ คือพิจารณาผลงานในเชิงปฏิบัติว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด และวัดผลด้วยการประเมินอย่างมีแบบแผน มีความเที่ยงตรง ทั้งนี้ควรมีการวิจัยด้วย

จะเห็นว่า กระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นการทำงานอย่างมีแบบแผน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์งานการเรียนการสอนของครู เพื่อจะได้ทราบปัญหา ระบุปัญหาที่จะต้องรีบแก้ไขปรับปรุงก่อนแล้วจึงวางแผนที่จะดำเนินการ โดยหาทางเลือกที่จะแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ต่อจากนั้น

ก็ดำเนินการตามแนวขั้นตอนตามลำดับจนถึงขั้นการประเมินผลการปฏิบัติงานแล้วจึงนำผลการปฏิบัติไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2.2.3 การจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

- 1) มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐาน หรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้นๆ
- 2) มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
- 3) มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ
- 4) มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) จัดการเรียนการสอนผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

2.2.4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและข้อมูล ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ไว้ ดังนี้

เอกชัย กีสุขพันธ์ (2527 : 94) กล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่เสริม การเรียนการสอนของโรงเรียนเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการของ โรงเรียน

กมล ศิริบรรณ (2539 : 78) กล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง งานส่งเสริมการ สอน เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีส่วนทำให้การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ชุตติกาญจน์ ดวงใจ (2540 : 128) พบว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่นิยมนำแบบประ- มาใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ อย่างจำกัด

สรุปคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการ พัฒนา ส่งเสริมการเรียนการสอนแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับได้รับความรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ของโรงเรียน

2.2.5 การวัดและประเมินผลการเรียน

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผลการเรียนระบบ การวัดและประเมินผลที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยเพื่อให้เกิดความ สอดคล้องกัน การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่การวัดและการ ประเมินผล ที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของนักเรียน และสภาพจริงของการเรียนการ สอน จากพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออก (Student performance) สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถ อย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่ในตนเองและจากการลงมือ ปฏิบัติจริง ซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมการประเมิน

ตามสภาพจริง (Authentic assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่า นักเรียนเรียนรู้เรื่องต่างๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีครูผู้สอนเป็นบุคคลหลายกลุ่มได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเองและประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งผู้เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ต่างๆ ในการประเมินผลด้วย (กรมวิชาการ, 2545 : 149)

กรมวิชาการ (2545, ค) ได้ให้แนวปฏิบัติในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยประเมินผลใน 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1) การประเมินผลก่อนเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ การประเมินความพร้อมและพื้นฐานนักเรียนกับการประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนเรียน

2) การประเมินผลระหว่างเรียน มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

2.1) วางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลระหว่างเรียน

2.2) เลือกวิธีการประเมิน ที่สอดคล้องกับภาระงาน หรือกิจกรรมหลัก ที่กำหนดไว้ให้นักเรียนปฏิบัติซึ่งมีวิธีการประเมินที่ครูสามารถเลือกใช้ เช่น การประเมินด้วยการสื่อสารระหว่างบุคคล และการประเมินจากการปฏิบัติ เป็นการประเมินที่ผู้สอนมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ เช่น มอบงานทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติปกติในชีวิตประจำวัน การสาธิต การทำโครงการในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ใน 4 รูปแบบคือ โครงการสำรวจโครงการประดิษฐ์ โครงการแก้ปัญหาหรือการทดลองศึกษาค้นคว้า และโครงการอาชีพ

2.3) การประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินจากการปฏิบัติงาน หรือกิจกรรมที่เป็นสถานการณ์จริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมาก แต่จะมีความยุ่งยากซับซ้อนแก่ผู้ประเมิน

2.4) การประเมินด้วยแฟ้มสะสมผลงาน เป็นการให้นักเรียนเก็บรวบรวมผลงานจากการปฏิบัติจริงตามกลุ่มสาระต่างๆ มาจัดแสดงอย่างเป็นระบบ

3) การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของนักเรียนหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ในช่วงเวลา หรือสิ้นสุดการเรียนรายวิชาปลายภาคเรียน/ปลายปี จะประกอบด้วย การประเมินหลังเรียน การประเมินผลการเรียนปลายภาคปลายปี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 6-7) ได้ให้หลักการวัดประเมินผลนักเรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ช่วยผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า

และความสำเร็จของการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการ พัฒนาและการเรียนรู้เต็มศักยภาพ วิธีการวัดและประเมินผลต้องใช้วิธีที่หลากหลายสอดคล้องกับ สิ่งที่ต้องการวัดทั้งความรู้ ความคิดและการปฏิบัติ จะดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน การวัดความรู้ ความคิดส่วนใหญ่ใช้การทดสอบ แบบทดสอบอาจเป็นแบบเลือกตอบหรือให้เขียน คำตอบเองด้วยข้อสอบอัตนัย ควรเน้นการตอบโดยการเขียน และการนำเสนอคำตอบด้วยตัว นักเรียน เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดและการเขียนไปพร้อมๆ กันได้ดีกว่า เครื่องมือชนิดเลือกตอบ นอกจากนี้อาจใช้แฟ้มสะสมงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่เหมาะสม กับการวัด และประเมินความดีงาม และการปฏิบัติ สำหรับการวัดและประเมินผลนักเรียนตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งได้ 3 ระดับ คือ

1) การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อมุ่งหาคำตอบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึง ประสงค์จากการเรียนการสอนหรือไม่เพียงใด ผู้ใช้ผลการประเมินในระดับชั้นเรียนที่สำคัญ คือ นักเรียน ผู้สอนและพ่อแม่ผู้ปกครอง สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินโดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา

2) การประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของ นักเรียนเป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการ เรียนการสอน และคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร รวมทั้งนำผล การประเมินไปพิจารณาตัดสินผลการผ่านระดับชั้นและช่วงชั้น

3) การประเมินคุณภาพระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้าย ของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

กรมวิชาการ (2545 : 5-8) กล่าวถึง เป้าหมายสำคัญของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนานักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยการนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาการของนักเรียนโดยตรง และนำผลไปปรับปรุงแก้ไขการจัด กระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นรวมทั้งนำไปใช้พิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการ ศึกษาของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม
- 2) การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน

- 3) การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 4) การประเมินการอ่าน ทิศวิเคราะห์ และเขียน
- 5) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (National Test)

กรมวิชาการ (2545 : 44) กำหนดไว้ว่า ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เน้นความสามารถและคุณลักษณะที่แท้จริงของนักเรียน จะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น

1) การทดสอบ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้ ความคิด ความก้าวหน้าในสาระการเรียนรู้ มีเครื่องมือวัดหลายแบบ เช่น แบบเลือกตอบ แบบเขียนตอบ บรรยายความแบบเติมคำสั้นๆ แบบถูกผิด แบบจับคู่ เป็นต้น

2) การสังเกต เป็นการประเมินพฤติกรรม อารมณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนความสัมพันธ์ในระหว่างทำงานกลุ่ม ความร่วมมือในการทำงาน การวางแผน ความอดทน วิธีการแก้ปัญหา ความคล่องแคล่วในการทำงาน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ในระหว่างการเรียนการสอน และการทำกิจกรรมต่างๆ การสังเกตนั้นครูผู้สอนสามารถทำได้ตลอดเวลา ซึ่งอาจจะมีการสังเกตอย่างเป็นทางการ โดยกำหนดเวลาและบุคคลที่จะสังเกต หรือการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นการสังเกตโดยทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจง โดยครูผู้สอนจัดทำเครื่องมือประกอบการสังเกต โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของสิ่งที่สังเกต กำหนดเกณฑ์และร่องรอยที่จะใช้เป็นแนวทางในการสังเกตด้วย แล้วจัดทำเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบประมาณค่า (Rating Scale) เป็นต้น

3) การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาซักถามพูดคุยเพื่อค้นหาข้อมูลที่ไม่อาจพบเห็นอย่างชัดเจน ในสิ่งทีนักเรียนประพฤติปฏิบัติในการทำงาน โครงการ/โครงการ การทำงานกลุ่มกิจวัตรประจำวัน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์อาจเป็นตัวนักเรียนเอง เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียนด้วย การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยไม่เจาะจง โดยครูผู้สอนจะต้องตั้งข้อความไว้ล่วงหน้าเพื่อจะได้พูดคุยได้ตรงประเด็น

4) การประเมินภาคปฏิบัติ เป็นการประเมินการกระทำ การปฏิบัติงานเพื่อประเมินการสร้างผลงานชิ้นงานให้สำเร็จ การสาธิต การแสดงออกถึงทักษะและความสามารถที่นักเรียนให้ปรากฏในงานที่ตนสร้างขึ้น การประเมินภาคปฏิบัติจะต้องจัดทำเครื่องมือประเมิน โดยครูผู้สอนจัดทำประเด็นการประเมิน และองค์ประกอบการประเมิน และจัดทำเครื่องมือประกอบการประเมินด้วย เช่น Scoring Rubric, Rating Scale และ Checklist เป็นต้น

5) Scoring Rubric เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบและประเด็นที่จะประเมิน เพื่ออธิบาย ลักษณะของคุณภาพงานหรือการกระทำเป็นระดับคุณภาพหรือปริมาณ หรือระดับความสามารถ เพื่อเป็นแนวทางในการประเมิน และเป็นข้อมูลสำคัญแก่ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้สนใจอื่น ๆ ได้ ทราบว่านักเรียนรู้อะไร ทำได้มากเพียงใด มีคุณภาพผลงานเป็นอย่างไร โดยผู้ประเมินอาจจะให้ คะแนนเป็นภาพรวม หรือจำแนกองค์ประกอบก็ได้

6) การประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นการประเมินความสามารถในการผลิตผลงาน การบูรณาการ ความรู้ ประสบการณ์ ความพยายาม ความรู้ลึกซึ้งความคิดเห็นของ นักเรียนที่เกิดจากการสะสม รวบรวมผลงาน การคัดเลือกผลงาน การสะท้อนความคิดเห็นต่อ ผลงาน รวมทั้งการประเมินผลงาน การประเมินแฟ้มสะสมผลงานจะประเมินการจัดการความคิด สร้างสรรค์ หลักฐานแสดงความรู้ความสามารถในผลงาน อันแสดงถึงความสัมฤทธิ์ผล ศักยภาพ ของนักเรียนในสาระการเรียนรู้นั้นการประเมินผลการเรียนรู้ต้องดำเนินการควบคู่กับการดำเนินการ จัดการเรียนรู้หรือการทดลองจัดการเรียนรู้ เป็นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลในระดับชั้นเรียนซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

- 6.1) เป็นการประเมินที่กระทำไปพร้อมๆ กับการจัดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ของ นักเรียน
- 6.2) เป็นการประเมินที่ยึดพฤติกรรมเป็นสำคัญ (Performance-Based) ซึ่งแสดง ออกมาจริง
- 6.3) ให้ความสำคัญในการพัฒนาจุดเด่นของนักเรียน
- 6.4) เน้นการพัฒนานักเรียนและการประเมินตนเอง
- 6.5) ตั้งอยู่บนพื้นฐานเหตุการณ์ในชีวิตจริงเอื้อต่อการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ไปสู่ ชีวิตจริง
- 6.6) มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติในทุกบริบท ทั้งที่โรงเรียนบ้านและชุมชน อย่างต่อเนื่อง
- 6.7) เน้นคุณภาพของผลงาน ซึ่งเป็นผลจากการบูรณาการความรู้ความสามารถ หลายด้านของนักเรียน
- 6.8) เน้นการวัดความสามารถในการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ สังเคราะห์
- 6.9) ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก มีการชื่นชม ส่งเสริม และอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ของนักเรียนให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานไม่เครียด
- 6.10) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในการ ประเมินผลการเรียน

การประเมินตามสภาพจริง จะเป็นการประเมินที่เป็นระบบ เป็นกระบวนการ และใช้วิธีการประเมินได้หลายวิธี ดังนี้

- 1) การสังเกต อาจจะมีหรือไม่มีเครื่องมือในการสังเกตก็ได้ ซึ่งสามารถทำได้ในทุกสถานการณ์
- 2) การสัมภาษณ์ โดยการตั้งคำถามอย่างง่าย ๆ ซึ่งสามารถสัมภาษณ์ได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ
- 3) การบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง โดยการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียนจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ และการแสดงออกในลักษณะต่างๆ
- 4) แบบทดสอบวัดความสามารถจริง (Authentic Test) โดยการสร้างคำถามเกี่ยวกับคำถามการนำความรู้ไปใช้ หรือการสร้างความรู้ใหม่ในสถานการณ์จำลองที่คล้ายคลึงกัน หรือเลียนแบบสภาพจริง
- 5) การรายงานตนเอง โดยการพูดหรือเขียนบรรยายความรู้ที่นึกคิด ความเข้าใจ ความต้องการ วิธีการ และผลงานของนักเรียน
- 6) แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นการรวบรวมผลงานไว้อย่างเป็นระบบในช่วงระยะหนึ่ง เพื่อเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ความถนัด ความพยายาม ความก้าวหน้า และความสำเร็จ

เมื่อทดลองจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ของแต่ละเรื่องจนครบทั้งหน่วยการเรียนรู้ จะต้องมีการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ต่อท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละเรื่อง หรือจัดทำเป็นสมุดบันทึกผลการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะก็ได้ การบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ มีแนวทางดังนี้

- 1) การบันทึกสิ่งที่ได้เปลี่ยนแปลงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้แต่เดิม เพราะนักเรียนแต่ละห้องเรียนมีความแตกต่างกัน อาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนของห้องเรียนนั้นๆ ดังนั้นอาจจะมีการบันทึกการปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้อ่อนการจัดการเรียนรู้ บางกรณีอาจมีการปรับเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนรู้ในขณะที่จัดการเรียนรู้อย่างทันทีทันใดและเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ก็ควรบันทึกผลการเปลี่ยนแปลงแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ด้วย

- 2) การบันทึกผลที่เกิดขึ้นสำหรับตัวผู้สอนเองเกี่ยวกับรูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ค้นพบขึ้นมาใหม่ในขณะที่จัดการเรียนรู้ หรือข้อค้นพบอื่นๆ ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ครั้งนั้นๆ

ดังนั้นหลังจากจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรบันทึกผลทันทีหากบันทึกผลย้อนหลังอาจจะทำให้จำรายละเอียดไม่ได้ทั้งหมด

3) การบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละครั้งที่จัดการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นภาพรวม และเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล โดยเฉพาะนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ หรือความสามารถสูง เพื่อจะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงแก้ไขนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ต่ำ และพัฒนานักเรียนที่มีผลการเรียนรู้สูงให้มีศักยภาพสูงยิ่งขึ้น

4) การบันทึกปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆ ซึ่งจะได้เป็นข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

กล่าวโดยสรุป การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การใช้เครื่องมือ วิธีต่างๆ ที่มีความหลากหลาย เช่น แบบสังเกต แฟ้มสะสมงาน แบบทดสอบ ให้มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และสรุปผลการเรียนเพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ความสามารถคุณลักษณะและพฤติกรรมที่แท้จริงของนักเรียน

2.3 หลักสูตรภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา

การศึกษาหลักสูตรภาษาจีน เป็นหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ถือเป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการเปิดโอกาสให้โรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร และความต้องการของชุมชน จัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้สนใจ โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาจีนกับเจ้าของภาษาที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ดังนั้น ในปีการศึกษา 2535 กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นควรให้เพิ่มหลักสูตรภาษาจีนในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในหมวดวิชาเลือกเสรี

หลักสูตรภาษาจีนกลางในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533)

กรมวิชาการ (2544 : 6) ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาบังคับ และวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ใน โครงสร้างของหลักสูตร สำหรับภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะเลือกเรียนได้ 2

ภาษาเท่านั้น ต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างจำนวน 75 หน่วย การเรียน รายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ต้องได้รับการตัดสินผลการเรียน

จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศไม่มีรายวิชาภาษาจีน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียนภาษาจีน จึงเห็นควรให้เพิ่มเติมรายวิชาเพิ่มเติม ในกลุ่มวิชา ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ทั้งนี้ ตั้งแต่มีการศึกษา 2543 เป็นต้นไป รวม 6 รายวิชา

จ 13011 ภาษาจีน 1	6 คาบ/สัปดาห์/ภาค	3 หน่วยการเรียนรู้
จ 13012 ภาษาจีน 2	6 คาบ/สัปดาห์/ภาค	3 หน่วยการเรียนรู้
จ 13013 ภาษาจีน 3	6 คาบ/สัปดาห์/ภาค	3 หน่วยการเรียนรู้
จ 13014 ภาษาจีน 4	6 คาบ/สัปดาห์/ภาค	3 หน่วยการเรียนรู้
จ 13015 ภาษาจีน 5	6 คาบ/สัปดาห์/ภาค	3 หน่วยการเรียนรู้
จ 13016 ภาษาจีน 6	6 คาบ/สัปดาห์/ภาค	3 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา ภาษาจีน 1 และภาษาจีน 2

ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้ศัพท์ใกล้ตัว ประโยคสั้นๆ และโครงสร้าง พื้นฐานของภาษา ฟังประโยคและข้อความสั้นๆ พูดสื่อความหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน อ่านออกเสียง อ่านบทความสั้นๆ ฝึกวิธีการเขียนตัวอักษรจีนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนตัวอักษรจีน พัฒนา ความสามารถในการเขียนประโยคต่างๆ ที่ศึกษามาถูกหลัก เพื่อให้มีความพร้อม ความสนใจ มี ทักษะเบื้องต้นในการสื่อสารความหมายและเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษา

คำอธิบายรายวิชา ภาษาจีน 3 และภาษาจีน 4

ฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เพิ่มขึ้น ฟังบทสนทนา และข้อความ สั้นๆ พูดสื่อความเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน อ่านออกเสียง อ่านบทอ่านที่ยาวขึ้น เขียนบรรยายเพื่อให้มี ความรู้ ความเข้าใจและความสนใจในการใช้ภาษา และการเลือกใช้ภาษาในการสื่อความหมายใน สถานการณ์ต่างๆ ได้

คำอธิบายรายวิชา ภาษาจีน 5 และภาษาจีน 6

ฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้ศัพท์ และ โครงสร้างที่ซับซ้อนขึ้น ฟังบทสนทนา เรื่องเล่า และข้อความต่างๆ เพื่อสื่อความเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน บรรยาย และเล่าเรื่องสั้นๆ อ่านออกเสียงบทอ่านที่มีระดับความยากง่ายที่สูงขึ้น เขียนเล่าเรื่อง และเขียนจดหมายส่วนตัว เพื่อให้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้กว้างขวาง เหมาะสมกับกาลเทศะ และเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา

และในปีการศึกษา 2543 กระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควร เพิ่มเติมรายวิชาเกี่ยวกับภาษาจีน เพื่อการอาชีพ ในหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่มีความพร้อมและความต้องการ ในกลุ่มงานที่ 3 งานเสริมงานผลิตและงานบริการ 3 รายวิชา และกลุ่มงานที่ 2 งานบริการ 9 วิชา รวมทั้งสิ้น 12 รายวิชา ดังนี้

กลุ่มงานที่ 3 งานเสริมงานผลิตและงานบริการ

ช 13031 ภาษาจีนพื้นฐานอาชีพ 1	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
ช 13032 ภาษาจีนพื้นฐานอาชีพ 2	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
ช 13033 ภาษาจีนพื้นฐานอาชีพ 3	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้

กลุ่มงานที่ 2 งานบริการ

ช 13021 ภาษาจีนเพื่อสื่อสารธุรกิจ 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13022 ภาษาจีนเพื่อสื่อสารธุรกิจ 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13023 ภาษาจีนเพื่อสื่อสารธุรกิจ 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13024 ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13025 ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13026 ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว 3	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13027 ภาษาจีนเพื่อการโรงแรม 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13028 ภาษาจีนเพื่อการโรงแรม 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ช 13029 ภาษาจีนเพื่อการโรงแรม 3	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาจีนกลางนั้น ได้เข้ามาอยู่ในหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวิชาให้เลือกเรียนหลากหลายทั้งเป็นวิชาเลือกเสรี และวิชาเพิ่มเติม กลุ่มที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีวิชาเพิ่มเติมเป็นภาษาจีนกลาง (แผนการเรียนรู้ภาษาจีน)

2.4 หลักการและเทคนิคการสอนภาษาจีน

ภาษาจีน ถือเป็นภาษาต่างประเทศหนึ่งที่ต้องใช้หลักการและเทคนิคการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น หลักการและเทคนิคการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน ใช้หลักการและเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ในฐานะภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ ดังการสรุปบรรยายการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ศิลปะการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย” ของปริศนา อุทรชาติ (<http://wedhost.ricr.ac.th.>, มกราคม 2556)

2.4.1 หลักสำคัญในการฟังและการพูด

- 1) ทักษะการฟัง การพูดต้องมาก่อน ตามด้วยทักษะการอ่าน และการเขียน
- 2) ต้องมีการฝึกฝนทบทวนอยู่เสมอ
- 3) การฝึกฝนใช้รูปประโยคเป็นที่ตั้ง ถือว่าเป็น โครงสร้างพื้นฐานของประโยค ต้องมีความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การฝึกฝนต้องทั้งในห้องเรียนก็นำไปใช้กับสถานการณ์จริง
- 4) การเรียนภาษาต่างประเทศต้องใช้หลักการคิดการแปลโดยภาษาต่างประเทศ
- 5) การเปรียบเทียบ โครงสร้างของภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยที่มีความแตกต่างกัน
- 6) การปลูกฝังผู้เรียนในการเรียนภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนอยู่ตลอดเวลา
- 7) การสอนการสร้างประโยค ตัวอักษรและคำศัพท์ถือว่าเป็นพื้นฐานในการพูด โดยนักเรียนต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ก่อน จึงเรียนรู้วิธีการและหลักการใช้ประโยคหรือวลี โดยเฉพาะการใช้คำคุณศัพท์ คำกริยา คำวิเศษณ์ ส่วนใหญ่ใช้สอนคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน และสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้
- 8) อิทธิพลของวัฒนธรรมในภาษา จัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ และสถานที่สำคัญๆ ของประเทศจีน เป็นต้น
- 9) การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยครูผู้สอนต้องใช้ภาษาจีนกับนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนและการสื่อสารกับผู้เรียน ไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือสื่อความหมาย เช่น บัตรคำ การใช้ภาพ การสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน เป็นต้น

2.4.2 เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน

- 1) เทคนิคการถ่ายทอดภาษาโดยการพูด จะมีท่าทางประกอบ

2) เทคนิคการฝึกความจำ คือต้องมีการฝึกฝนการพูดตลอดเวลา มีการใช้ภาษาจีนกับผู้เรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ฝึกการอ่านและการเขียน โดยใช้หลักไวยากรณ์เบื้องต้น

3) เทคนิคการใช้คำถาม

2.4.3 เทคนิคด้านครูผู้สอน

1) การเลือกตำราเรียน ควรดูที่ผู้เรียนเป็นหลัก ดูเนื้อหาที่จะใช้สอน เนื่องจากประเทศไทย เพิ่งเปิดการเรียนการสอนภาษาจีน ทำให้ตำราที่ใช้ยังไม่ได้มาตรฐาน ครูผู้สอนควรเลือก เนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับการเรียนภาษาจีนของคนไทยในประเทศ โดยคำนึงถึงพื้นฐาน ทางด้านภาษาของผู้เรียน ภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละประเทศด้วย

2) การปรับแต่งแต่โครงสร้างของหลักสูตร จุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรต้องชัดเจน ตลอดจนถึงการกำหนดเอกสารและตำราเรียน แบบฝึกหัดและการบ้านจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับ ผู้เรียน

3) ครูผู้สอนจะต้องมีระดับการสอน ไม่ควรสอนเร็วหรือช้าเกินไป จังหวะในการสอน การ ดำเนินการสอน ควรต้องคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เรียน

4) ครูสามารถใช้ภาษากายในการช่วยอธิบายคำศัพท์ หรือเพื่อช่วยในการสื่อสารได้

5) ครูต้องมีทักษะในการฝึกให้นักเรียนสามารถค้นหาคำศัพท์ในพจนานุกรม โดยเป็นผู้ ชี้แนะหรือเป็นผู้แนะนำเท่านั้น หรือสามารถอธิบายคำศัพท์นั้นๆ โดยการใช้นิ้วชี้มาอธิบาย

6) ครูผู้สอนสามารถฝึกให้ผู้เรียนอ่านบทเรียน และคำศัพท์ โดยให้ผู้เรียนฝึกอ่านเอง ตัว ผู้สอนไม่ต้องนำอ่าน แต่ต้องคอยปรับเสียงเมื่อผู้เรียนออกเสียงไม่ถูกต้องและชมเชยผู้เรียนเวลาที่ ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

7) ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกให้ ผู้เรียนพูด และหากิจกรรมนันทนาการมาช่วยในการเรียนการสอน

8) ครูผู้สอนมีความยืดหยุ่น หากบทเรียนที่จะช่วยเสริมสอดแทรกในแต่ละบทเรียน

9) ครูผู้สอนควรมีความเป็นกัลยาณมิตร เห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือผู้เรียนในการซ่อมเสริม และแก้ไขในสิ่งที่ผู้เรียนขาด ในกรณีผู้เรียนจำคำศัพท์ไม่ได้ หรือบทเรียนที่เคยเรียนไม่ได้

10) ตัวผู้สอนควรใช้ภาษาจีนในทุกโอกาสกับผู้เรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

11) สร้างบรรยากาศที่สื่อถึงความเป็นจีนทั้งในห้องเรียนและห้องทำงานครูสอนภาษาจีน หรือมีการจัดมุมภาษาจีน หรือมุมที่แสดงถึงวัฒนธรรมจีน

ปริศนา อุทธชาติ (<http://wedhost.ricr.ac.th.>, มกราคม 2556) ได้ให้เทคนิคการสอนภาษาจีน โดยใช้เพลงเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาจีน เพิ่มความสามารถในการจดจำและความเข้าใจบทเรียน พัฒนาทักษะการคิด ฟัง ฟังด้านการฟัง เสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เข้าถึงวัฒนธรรมจีน พัฒนาความสามารถในการจำแนกเสียงสูง เสียงต่ำ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) เลือกเพลงที่มีเนื้อหา ความหมายที่เหมาะสมและสามารถให้ผู้เรียนมีโอกาสนำไปฝึกร้องด้วยตนเองได้
- 2) ใช้การเรียนการสอนที่เป็นธรรมชาติ ใช้สถานที่ๆ ผู้เรียนสนใจ
- 3) เนื้อเพลง ทำนองไม่ยากเกินไป และเป็นเพลงที่กำลังได้รับความนิยม และเหมาะสมกับผู้เรียน
- 4) ฝึกทักษะการร้องเพลงพร้อมกับเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงออก โดยเลือกเพลงที่สามารถมีท่าทางประกอบได้

การใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนการสอน

- 1) อาจารย์เล่าเรื่อง เน้นประโยคและจุดคำในประโยคให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เน้นการเปลี่ยนแปลงของตำแหน่งและตัวละคร ทำให้นักเรียนแยกแยะบทบาทที่ไม่เหมือนกันได้
- 2) นักเรียนเล่านิทาน โดยให้นักเรียนเล่าความเข้าใจของตนเอง และใช้ความรู้ประสบการณ์ที่มีอยู่อธิบายได้
- 3) นักเรียนดำเนินการทบทวนรูปแบบต่างๆ โดยการแข่งขันกันเล่านิทาน การแลกเปลี่ยนการทบทวนนิทาน อาจารย์ยกตัวอย่างที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน แล้วให้นักเรียนดำเนินการทบทวน

การฟังนิทาน

- 1) เน้นคำศัพท์และอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานก่อน
- 2) เน้นความคิดของนักเรียนเป็นหลักพร้อมทั้งให้นักเรียนคิดเองตั้งแต่ความรู้ด้านโครงสร้างของภาษา ตลอดจนการนำไปใช้

การแสดงนิทาน

- 1) ฝึกฝนนักเรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษา การสรุป และเล่านิทาน
- 2) ตรวจสอบสภาพความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน
- 3) การแสดงสิ่งที่เรียนมาเป็นการฝึกความร่วมมือของผู้เรียน

การแตงนิตาน

- 1) ฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน
- 2) พัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการใช้ภาษาและแสดงออกในสิ่งที่เคยเรียนมาทั้งหมด

หลักการปฏิบัติในการเรียนการสอนนิทานสุภายิตจีน

- 1) นิทานสุภายิตจีนต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน
- 2) เน้นเนื้อหานอกบทเรียน
- 3) จัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสม
- 4) นำเนื้อหาที่เลือกพร้อมข้อสังเกตต่างๆ มาเล่าให้ผู้เรียนฟังก่อน
- 5) นำข้อสงสัยของผู้เรียนนำมาอธิบายใหม่
- 6) ทบทวนเนื้อหาบทเรียนพร้อมทั้งตั้งคำถาม
- 7) สรุปบทเรียน

จากหลักการและเทคนิคการเรียนภาษาจีนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนใช้หลักการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้สื่อ การใช้ภาษาจีนทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการผสมผสานวัฒนธรรมจีนเข้าไปในการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา เทคนิคที่ใช้สอนได้แก่ ระบบการออกเสียง การใช้เพลง การเล่านิทาน การฟังนิทาน การแตงนิตาน การใช้คำถาม

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตร ตรงความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน สามารถนำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตร การศึกษา 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดแนวทางไว้หลายแนวทางดังนี้

- 1) กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ดังนี้
 - 1.1) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์
 - 1.2) การสร้างองค์ความรู้
 - 1.3) การนำเสนอความรู้
 - 1.4) การประยุกต์นำไปใช้

- 2) กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Process : ELP)
 - 2.1) ขั้นลงมือปฏิบัติ
 - 2.2) ขั้นสะท้อนความคิด
 - 2.3) ขั้นประยุกต์นำไปใช้
- 3) กระบวนการพัฒนาคุณภาพตามวงจรของเดมมิ่ง (PDCA)
 - 3.1) การวางแผนการทำงาน (P)
 - 3.2) การดำเนินงานหรือการปฏิบัติตามแผน (D)
 - 3.3) ประเมินผลการทำงาน (C)
 - 3.4) ปรับปรุงพัฒนางาน (A)
- 4) กระบวนการสืบเสาะแสวงหาความรู้ (Inquiry Process) ดังนี้
 - 4.1) ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ
 - 4.2) ขั้นวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจ การตรวจสอบ กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ ลงมือปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ
 - 4.3) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป เป็นการนำเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุป และนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่างๆ
 - 4.4) ขั้นขยายความรู้ เป็นการนำเอาความรู้ที่สร้างขึ้น ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม หรือความคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำแบบจำลอง หรือข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่นๆ ถ้าใช้อธิบายเรื่องต่างๆ ได้มากก็แสดงว่าข้อจำกัดมีน้อยซึ่งก็จะช่วยเชื่อมโยงกับเรื่องต่างๆ และทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น
 - 4.5) ขั้นประเมิน เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่างๆ นำไปสู่การประยุกต์ใช้
- 5) กระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving Process) มีขั้นตอน ดังนี้
 - 5.1) ขั้นทำความเข้าใจปัญหา เป็นการทำความเข้าใจปัญหาที่พบอย่างถ่องแท้ในประเด็นต่างๆ
 - 5.2) ขั้นวางแผนแก้ปัญหา เป็นการคิดหาวิธีเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลจากปัญหาที่เกิดขึ้นที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วมาประกอบกับข้อมูลและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้นนำมาประกอบการวางแผนการแก้ปัญหา
 - 5.3) ขั้นแก้ปัญหาและประเมินผล เป็นการลงมือแก้ปัญหา และประเมินว่าวิธีแก้ปัญหาและผลที่ได้ถูกต้องหรือไม่อย่างไร

5.4) ชั้นตรวจสอบการแก้ไขปัญหา เป็นการประเมินภาพรวมของการแก้ไขปัญหาทั้งด้านวิธีการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาการตัดสินใจ รวมทั้งการนำไปประยุกต์ใช้

6) กระบวนการเรียนรู้แบบซีปปา (CIPPA Model) มีขั้นตอน ดังนี้

- 6.1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม
- 6.2) ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่
- 6.3) ขั้นศึกษาทำความเข้าใจ
- 6.4) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจในกลุ่ม
- 6.5) ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้
- 6.6) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาจีน สามารถจัดได้หลากหลายรูปแบบและประยุกต์กระบวนการเรียนรู้ วิธีการสอน ตามความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนได้ตามเป้าหมายของหลักสูตร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา ภูษานานุสรณ์ (2552 : ข) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน โดยภาพรวมพบว่าทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน คือ ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย สร้างความตระหนักเพื่อให้เกิดความรักความศรัทธาในอาชีพ ครู ครูดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียน และทำ การบ้านทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการควรจัดหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน ในโรงเรียน พร้อมจัดทำคู่มือ ครูควรใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจนักเรียน และต้องสร้างบรรยากาศในการ เรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

มุขรินทร์ หวง (2551 : ข) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนตลอดจนแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 23 คน ครูผู้สอนภาษาจีนกลาง จำนวน 43 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีแผนการเรียนรู้อาษาจีนกลาง จำนวน 330 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ครูผู้สอนภาษาจีนและนักเรียน มีความพอใจอยู่ในระดับมาก 3) ด้านผู้เรียน ครูผู้สอนและนักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ 4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน 6) ด้านการประเมินผล ครูผู้สอนภาษาจีนและนักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมาก แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร ควรพัฒนาหลักสูตรแกนกลางเพื่อใช้ในสถานศึกษา 2) ด้านครูผู้สอน ทางโรงเรียนควรมีครูประจำการและครูควรพัฒนาเทคนิคการสอน 3) ด้านผู้เรียน ผู้เรียนควรมีความพยายามและตั้งใจเรียนมากขึ้น 4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายและเพิ่มสื่อการสอนให้มากขึ้น 5) ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนภาษาจีนโดยการเพิ่มแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนและในโรงเรียน 6) ด้านการประเมินผล ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทำข้อสอบแกนกลางเพื่อใช้ในการวัดผล

จิรพัญญ์ นามมงคล (2548 : ข) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามทฤษฎีของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนสามัญ สอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามภูมิหลังของผู้บริหารและครู ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนสามัญ สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จาก 24 โรงเรียน จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และที่ระดับนัยสำคัญ .05 ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในทฤษฎีของผู้บริหารและครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีทฤษฎีระดับมากเป็นอันดับที่ 1 ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาด้านการจัดตารางการเรียนการสอนเป็นอันดับที่ 2 มีทฤษฎีระดับปานกลางด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดแผนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล

และมีทรศนะระดับน้อย ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ตามลำดับ 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีเพศต่างกัน มีทรศนะด้านการบริหารงานวิชาการในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีสถานภาพต่างกัน อายุต่างกัน และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทรศนะด้านการบริหารงานวิชาการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีนในกรุงเทพและปริมณฑล ที่มีตำแหน่งต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน มีทรศนะด้านการบริหารงานวิชาการในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Peng Xiaocuan (2001 : 96) ได้วิจัยเรื่องการดึงจุดความสนใจในการเรียนภาษาจีนของลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเลให้มากขึ้น พบว่า วิธีแก้ไขปัญหาคือ

1) ให้นักเรียนฟังเข้าใจและช่วยแบ่งเบาภาระ หมายถึงด้านเนื้อหา ต้องรู้จักคัดเลือกเนื้อหาตามสภาพความเป็นจริง ลดระดับความยากของการเรียนภาษาจีนลง ด้านความรู้ ต้องกล้าตัดทิ้งความรู้ที่ไม่จำเป็นเพื่อสอดคล้องกับความต้องการ โดยเฉพาะ ด้านบรรยายต้องถูกต้องชัดเจนและเข้าใจง่าย ทำความยากให้เป็นความง่าย

2) ให้นักเรียนเรียนแบบมีชีวิตชีวา ต้องพยายามเพิ่มทักษะการใช้ภาษาสอน มีอารมณ์ พลุ่งพล่าน ฟังเสียงขว้น นึกภาพออกและกระตือรือร้นด้วย ต้องรู้จักตั้งคำถาม กระตุ้นความ ออยากรู้อยากเห็นของนักเรียน ศึกษาทักษะหลากหลายเพื่อเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนการสอน

3) ให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง วางแผนให้ชั่วโมงการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ ให้นักเรียนใช้เวลาฝึกซ้อมมากขึ้น และจัดการทดสอบเพื่อได้ทบทวนบ่อยๆ สร้างสภาพแวดล้อมที่ฝึกหัดภาษาจีนนอกโรงเรียน ให้คำชมมากๆ เพื่อให้นักเรียนรู้สึกถึงความก้าวหน้าของตน

Ye Deming (2001 : 164-168) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการสอนรวม (Integrate Language Approach) พบว่า

1) จุดเน้นในการสอนภาษาจีนคือหนังสือตำราและวิธีสอน แต่เป้าที่จะสอนคือนักเรียน ผู้ที่ดำเนินการสอนเป็นครู ครูต้องเข้าใจจากหลังวัฒนธรรม สังคม ครอบครัวของนักเรียน และรู้จักความแตกต่าง จุดมุ่งหมายของนักเรียน สอนตามความต้องการของนักเรียนกับสภาพแวดล้อม

2) เป้าการศึกษาไม่ว่าเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ต้องเข้าใจลักษณะวัฒนธรรมของภาษา ภาษาใช้ เพื่อแสดงความรู้สึก ตัวอักษรใช้เพื่อสื่อสารข่าวสาร ดังนั้น การฟัง พูด อ่าน เขียนจำต้องรวมกันแต่ ต้องเน้นการอ่านกับการเขียน

Li Hui (2001 : 454) ได้วิจัยวิธีการสอนเพื่อให้ชีวิตชีวาการศึกษาจีน 8 วิธี ได้แก่

- 1) วิธีสอนแบบอาศัยภาพพจน์ หมายถึงประกอบการสอนด้วยการเขียนกระดาน ภาพวาด ท่าที สีหน้า การโบกไม้โบกมือ ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกับสิ่งของเป็นรูปธรรมโดยผ่านภาษาที่ 2
- 2) วิธีสอนแบบขยายความตามโอกาส หมายถึงการเพิ่มเติมเนื้อหาโดยอาศัยเนื้อหาตำราเป็น พื้นฐานและกำเนินสภาพความเป็นจริงในการเรียนของนักเรียน
- 3) วิธีสอนแบบจัดการแข่งขันกับการเล่นเกม
- 4) วิธีสอนแบบสร้างบรรยากาศ
- 5) วิธีสอนแบบแทรกเข้าวัฒนธรรม
- 6) วิธีสอนแบบใช้เครื่องไฟฟ้า หมายถึงสอนด้วยเทป เครื่องวิดีโอ เครื่องโทรทัศน์ ฯลฯ
- 7) การกระตุ้นด้วยการทดสอบ
- 8) การจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน

Zhou Yu'e (2001 : 106) ได้วิจัยการปฏิรูปการศึกษาด้านภาษาจีนในเขตโพ้นทะเล เสนอว่า การศึกษาภาษาจีนต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมเพื่อ ได้รับผลการศึกษาที่ดีที่สุด ซึ่งในด้านปรัชญาการศึกษา ระบบการศึกษา เป้าหมายของการศึกษา วิธีสอนกับหนังสือตำรา ฯลฯ รูปแบบการศึกษาจะต่างกันสำหรับ โรงเรียน หรือประเทศที่ต่างกัน และให้ความสำคัญพิเศษกับการอบรมครูสอนภาษาจีนและการเขียนหนังสือ ตำรา เพราะถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดสำหรับ โครงสร้างการศึกษาภาษาจีน

Chen Jiayan (2001 : 124-125) ได้วิจัยปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษา จีนสำหรับ ชาวต่างชาติ พบว่า ความยากลำบากในการเรียนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ มาจากความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรม ลักษณะภาษา รวมทั้งวิธีการออกเสียง การเขียนและไวยากรณ์และผู้เรียนอาจ ได้รับผลกระทบที่มาจากความหึงในเกียรติ ความรู้สึกที่กังวล อึดอัด ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนมีมากมาย รวมทั้งทฤษฎี วิธีการ หนังสือ ครู ผู้เรียน การบริหาร การศึกษา ฯลฯ ฉะนั้น จำเป็นต้องมีรูปแบบการสอนที่ต่างกันสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่เหมือนกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แนวความคิดจากนักการศึกษาหลายท่าน ที่กล่าวถึงเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้ประมวลมาเพื่อต้องการศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ใน 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การจัดทำหลักสูตร
- 2) การนิเทศการศึกษา
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
- 5) การวัดและประเมินผลการเรียน

ผู้วิจัยจึงนำความรู้ทางทฤษฎีที่ได้ไปสู่การปฏิบัติจริง โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังจะกล่าวในบทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน กลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาจีนกลางของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 จากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (www.research-advisors.com, มกราคม 2556) และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่ม ตัวอย่างเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูผู้สอนภาษาจีนกลาง จำนวน 30 คน รวม 40 คน ด้วยความเชื่อมั่น 95 % ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	จำนวนผู้บริหาร (คน)	จำนวนครูผู้สอน (คน)
1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต	2	6
2. โรงเรียนเซนต์โยเซฟเมืองเอก	2	6
3. โรงเรียนสาธิตปทุม	2	6
4. โรงเรียนบ้านใหม่วัฒนา	2	6
5. โรงเรียนนภสรณัฐนนท์	2	6
รวม	10	30

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารวิชาการ การบริหารจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบข้อมูลสำหรับกำหนดประเด็นการศึกษาในแต่ละด้านและการตั้งข้อคำถามในแต่ละประเด็น
- 2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง เพื่อให้ทราบข้อมูล ความเข้าใจและวิธีการ เกี่ยวกับรูปแบบการศึกษา
- 3) ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบหลักการต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามที่ถูกต้อง
- 4) สร้างแบบสอบถาม โดยใช้รูปแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ ดีมาก ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง โดยศึกษาจากการบริหารจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน คือ การจัดทำหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียน โดยแบบสอบถามทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย สถานะของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารหรือครูผู้สอน อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม และวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน คือ การจัดทำหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นการให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินระดับการบริหารจัดการเรียนการสอน ตามข้อคำถามในแต่ละด้าน โดยมีความหมายและระดับคะแนนสำหรับการนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

ดีมาก หมายถึง มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีมาก	ระดับคะแนน 4
ดี หมายถึง มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดี	ระดับคะแนน 3
พอใช้ หมายถึง มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่พอใช้	ระดับคะแนน 2
ปรับปรุง หมายถึง มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	ระดับคะแนน 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอน สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ

5) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยพิจารณา 2 ด้านคือ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คือ ความแม่นยำของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดหรือสิ่งที่เครื่องมือควรจะวัด และความเชื่อมั่น (Reliability) คือ ความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดเดียวกันกับกลุ่มเดียวกัน ในเวลาที่ต่างกัน

5.1) การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) จากการประเมินแบบสอบถาม ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการให้คะแนนความสอดคล้อง 3 ระดับ คือ

สอดคล้อง หมายความว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ระดับคะแนน 1
ไม่แน่ใจ หมายความว่า ข้อคำถามมีความไม่ชัดเจนกับวัตถุประสงค์ ระดับคะแนน 0
ไม่สอดคล้อง หมายความว่า ข้อคำถามมีความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ระดับ
คะแนน -1

แล้วพิจารณาจาก ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) ในแต่ละข้อคำถาม โดยโปรแกรม Microsoft Excel มีสูตรคำนวณคือ

$$IOC = \sum R/n$$

R คือ ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับความสอดคล้อง

n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีที่ได้จะอยู่ในช่วง -1.0 ถึง 1.0 ข้อคำถามที่ดีควรอยู่ใกล้ค่า 1.0 ส่วนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ควรปรับปรุงแก้ไข

5.2) การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient - α) จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากร จำนวน 10 ตัวอย่าง ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ระหว่าง 0.0

ถึง 1.0 แบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นสูง จะมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ไกล่เคียง 1.0 ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ได้ผลคือ แบบสอบถามมีสัมประสิทธิ์แอลฟา .870 ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าว มีสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่สูง ทำให้มีระดับความเชื่อมั่นที่สูงด้วย สรุปได้ว่าแบบสอบถามสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

6) นำแบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ไปใช้เก็บข้อมูลจริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ขออนุมัติจากผู้อำนวยการ โรงเรียนเพื่อแจกแบบสอบถาม
- 2) แจกแบบสอบถาม เก็บรวบรวมแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังนี้

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage: %) สำหรับวิเคราะห์ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) สำหรับวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยการเลือกระดับความเหมาะสมของแต่ละ

ข้อคำถาม แต่ละประเด็นการประเมิน และแต่ละด้านที่ประเมิน มีเกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยดังนี้

3.50 – 4.00 = ดีมาก	หมายถึง	มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีมาก
2.50 – 3.49 = ดี	หมายถึง	มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดี
1.50 – 2.49 = พอใช้	หมายถึง	มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่พอใช้
1.00 – 1.49 = ปรับปรุง	หมายถึง	มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ต้อง

ปรับปรุง

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) สำหรับวิเคราะห์การกระจายของข้อมูลแต่ละข้อคำถาม แต่ละประเด็นการประเมิน และแต่ละด้านที่ประเมิน

4) การทดสอบ t-test แบบ Independent เป็นสถิติที่ใช้สำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระ 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ในงานวิจัยนี้คือ สถานะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน

5) การทดสอบ One Way ANOVA เป็นสถิติที่ใช้สำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ในงานวิจัยนี้คือ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน

จากวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดประชากร การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเพียงพอ และสามารถนำมาแสดงเป็นผลการวิจัย ที่จะกล่าวในบทที่ 4 เรื่อง ผลการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง ใน 5 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และการวิเคราะห์ผล ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามกลับมีจำนวน ดังแสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบกลับแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม (ชุด)		คิดเป็น (ร้อยละ)
	จัดส่ง	ได้รับคืน	
ผู้บริหาร	10	7	70.00
ครูผู้สอน	30	25	83.33
รวม	40	32	80.00

การวิเคราะห์ผล

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งได้ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=32)	คิดเป็นร้อยละ
1. สถานะ - ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ ครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ ฯลฯ) - ครูผู้สอน (ภาษาจีนกลาง)	7 25	21.9 78.1
2. อายุ - ต่ำกว่า 30 ปี - 30 ถึง 45 ปี - มากกว่า 45 ปี	5 24 3	15.6 75.0 9.4
3. วุฒิการศึกษา - ต่ำกว่าปริญญาตรี - ปริญญาตรี - สูงกว่าปริญญาตรี	2 10 20	6.2 31.2 62.5
4. ประสบการณ์การทำงาน - ต่ำกว่า 10 ปี - ตั้งแต่ 10-20 ปี - มากกว่า 20 ปี	11 17 4	34.4 53.1 12.5

กลุ่มตัวอย่างมีสถานะเป็นผู้บริหารจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 และครูจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 ในจำนวนนี้มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 อายุระหว่าง 30-45 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75 อายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง

การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับ
1. การบริหารหลักสูตร	2.90	0.75	ดี
2. การนิเทศการศึกษา	2.63	0.76	ดี
3. การจัดการเรียนการสอน	3.03	0.72	ดี
4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	2.82	0.67	ดี
5. การวัดและประเมินผลการเรียน	2.91	0.75	ดี
เฉลี่ยรวม	2.87	0.73	ดี

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดี ($\bar{X}= 2.87$, S.D.= 0.73) ด้านมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}= 3.03$, S.D.= 0.72) ด้านที่น้อยที่สุด คือ การนิเทศการศึกษา ($\bar{X}= 2.63$, S.D.= 0.76)

สามารถแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นรายด้าน ได้ดังตารางที่ 4.4 – 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษา
จีนกลาง (ด้านการบริหารหลักสูตร)

ข้อ	ด้านการบริหารหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน เหมาะสมกับศักยภาพของโรงเรียน ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนแวดล้อม	2.78	0.75	ดี
2	หลักสูตรที่ใช้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สามารถปฏิบัติได้ จริง	3.19	0.54	ดี
3	หลักสูตรได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพ ปัจจุบัน	2.56	0.80	ดี
4	มีการจัดทำเอกสารหรือคู่มือประกอบหลักสูตร ไว้สำหรับครู และบุคลากร	3.00	0.57	ดี
5	มีการวางโครงสร้าง แผนงาน บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ หรือแผนภูมิองค์กร ที่ชัดเจนและสะดวกในการติดต่อ ประสานงาน	2.94	0.84	ดี
6	มีเกณฑ์การคัดเลือกครูหรือบุคลากรเข้าทำงานอย่างเหมาะสม เช่น มีประสบการณ์ มีความชำนาญ มีความสามารถในการ สื่อสารด้วยภาษาไทย ฯลฯ	2.87	0.83	ดี
7	มีการจัดการะงานและหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่าง เหมาะสม ทั้งด้านปริมาณและค่านึงถึงศักยภาพของบุคลากร	2.97	0.82	ดี
8	มีการกระตุ้น การให้กำลังใจ การสร้างความเข้มแข็ง การสร้าง บรรยากาศที่ดี ให้องค์กรดำเนินกิจกรรมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.72	0.85	ดี
9	มีการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรต่างๆ เช่น หนังสือ เรียน สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ การจัดกิจกรรม ฯลฯ อย่าง เหมาะสมและเพียงพอ	3.06	0.76	ดี
	เฉลี่ยรวม	2.90	0.75	ดี

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับ
ดี (\bar{X} = 2.90, S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า หลักสูตรที่ใช้มีเป้าหมายหรือ

วัตถุประสงค์ที่สามารถปฏิบัติได้จริง ($\bar{x}= 3.19$, S.D.= 0.54) ที่น้อยที่สุดคือ หลักสูตรได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ($\bar{x} = 2.56$, S.D.= 0.80)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง (ด้านการนิเทศการศึกษา)

ข้อ	ด้านการนิเทศการศึกษา	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	มีการนิเทศช่วยเหลือและให้ความรู้แก่ครู ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน	3.19	0.47	ดี
2	มีการนิเทศการศึกษาโดยการเชิญวิทยากรหรือศึกษานิเทศน์จากภายนอก	2.62	0.55	ดี
3	มีการจัดอบรมและสนับสนุนครูผู้สอนเพื่อจัดทำหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร	2.72	0.85	ดี
4	มีการจัดอบรมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำงานวิจัยควบคู่กับการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	2.72	0.81	ดี
5	มีการจัดอบรมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาสื่อการเรียนรู้ต่างๆ	2.75	0.67	ดี
6	มีการจัดให้ครูและบุคลากรไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อนำกลับมาปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับโรงเรียน	2.22	0.79	พอใช้
7	มีการส่งเสริมและสนับสนุนครูเข้าร่วมการประชุม อบรมสัมมนา ที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ภายนอกโรงเรียน	2.66	0.90	ดี
8	มีการอบรมครูให้รู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน	2.12	0.94	พอใช้
9	มีการจัดอบรมครู เพื่อรับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งจากหน่วยงานภายในและจากหน่วยงานภายนอก	2.69	0.86	ดี
10	มีการจัดอบรมครู ด้านการสร้างแบบทดสอบและข้อสอบให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ	2.56	0.76	ดี
	เฉลี่ยรวม	2.63	0.76	ดี

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษาในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี ($\bar{x}= 2.63$, S.D.= 0.76) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า การนิเทศช่วยเหลือและให้ความรู้แก่

ครู ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.19$, S.D.= 0.47) ที่น้อยที่สุดคือ การส่งเสริมและสนับสนุนครูเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา ที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ภายนอกโรงเรียน ($\bar{X} = 2.12$, S.D.= 0.94)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง (ด้านการจัดการเรียนการสอน)

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ครูมีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และเหมาะสมกับนักเรียน (กิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมุติ เกม นิทาน นำเสนอผลงาน ฯลฯ) เพื่อลดความเบื่อหน่าย และเพิ่มความสนใจให้กับนักเรียน	3.28	0.46	ดี
2	ครูมีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อนำทางและจุดประกายความคิดให้นักเรียน	2.72	0.77	ดี
3	ครูทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตือนความจำและเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่	2.94	0.84	ดี
4	ครูสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้หรือบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ เช่น การจัดที่นั่ง ตกแต่งผนังห้องด้วยรูปภาพ คำศัพท์	2.91	0.69	ดี
5	ครูกระตุ้น หรือสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนภาษาจีนกลาง	3.09	0.69	ดี
6	ครูใช้ภาษาสำหรับสอนหรือสื่อสารกับนักเรียน (ภาษาจีนกลาง ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ) ที่เข้าใจง่าย หรือช่วยสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน	3.22	0.75	ดี
7	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นระหว่างที่เรียน	3.06	0.67	ดี
8	ครูฝึกทักษะด้านภาษา ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน ให้นักเรียนอยู่เสมอ	3.00	0.80	ดี
9	ครูจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เจอกับสถานการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.84	0.77	ดี

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษา
จีนกลาง (ด้านการจัดการเรียนการสอน) (ต่อ)

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10	ครูใช้สื่อ เช่น รูปภาพ บัตรคำ วีดีโอ ฯลฯ ประกอบการเรียนการสอน	3.09	0.69	ดี
11	ครูเตรียมความพร้อมในการสอน เช่น หนังสือ เอกสาร ประกอบการสอน แบบฝึกหัด สื่อต่างๆ แผนการสอน รวมทั้งทำบันทึกหลังการสอน	3.44	0.72	ดี
12	ครูตั้งการบ้าน หรือมอบหมายงานที่พอดีและเหมาะสมกับนักเรียน	2.94	0.88	ดี
13	ครูตรวจการบ้าน แบบฝึกหัด หรืองาน พร้อมให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ	3.38	0.75	ดี
14	ครูสอนเสริมให้กับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ หรือเรียนอ่อน	2.66	0.87	ดี
15	ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทุกเวลา ทุกสถานที่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของครอบครัว	2.91	0.47	ดี
	เฉลี่ยรวม	3.03	0.72	ดี

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.03$, S.D.= 0.72) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ครูเตรียมความพร้อมในการสอน เช่น หนังสือ เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัด สื่อต่างๆ แผนการสอน รวมทั้งทำบันทึกหลังการสอน ($\bar{X} = 3.44$, S.D.= 0.72) ที่น้อยที่สุดคือ ครูสอนเสริมให้กับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ หรือเรียนอ่อน ($\bar{X} = 2.66$, S.D.= 0.87)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษา
จีนกลาง (ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ)

ข้อ	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวิชาการในโรงเรียน	3.06	0.44	ดี
2	มีการจัดทำป้ายนิทรรศการในโรงเรียน หรือจัดทำเอกสารแผ่นพับ เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ภาษาจีนกลาง แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครองและผู้สนใจทั่วไป	2.62	0.79	ดี
3	มีการสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันทางวิชาการนอกโรงเรียน เช่น การแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฏ เป็นต้น	3.19	0.54	ดี
4	มีการเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมชมรมภาษาจีนกลาง เกิดขึ้นในโรงเรียน	2.88	0.66	ดี
5	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง แล้วนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงกิจกรรมในครั้งต่อไป	2.53	0.67	ดี
6	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้นำและแสดงออกในการใช้ภาษาจีนกลาง ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามความถนัดและความต้องการของนักเรียน	2.62	0.91	ดี
	เฉลี่ยรวม	2.82	0.67	ดี

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.82$, S.D.= 0.67) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า การสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันทางวิชาการนอกโรงเรียน ($\bar{X} = 3.19$, S.D.= 0.54) ที่น้อยที่สุดคือ การประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง แล้วนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงกิจกรรมในครั้งต่อไป ($\bar{X} = 2.53$, S.D.= 0.67)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษา
จีนกลาง (ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน)

ข้อ	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ครูแจ้งหรืออธิบาย เกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ประเมินพฤติกรรม สำหรับการผ่านระดับชั้นให้นักเรียนทราบ ก่อนเริ่มเรียน	3.22	0.49	ดี
2	ครูใช้เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ตามสภาพความเป็นจริงและความเหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมครบถ้วนตามเนื้อหา เช่น การทดสอบ การสังเกต การปฏิบัติ แฟ้มผลงาน เป็นต้น	3.19	0.69	ดี
3	ครูทำการทดสอบความรู้ก่อนเรียน เพื่อประเมินความพร้อม และทำให้นักเรียนทราบขอบเขตหรือเป้าหมายของเนื้อหาที่จะเรียน	2.66	0.79	ดี
4	ครูมีการประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนต่อไปจนผ่านจุดประสงค์ที่วางไว้	2.84	0.95	ดี
5	ครูทำการทดสอบความรู้หลังเรียน เพื่อตรวจสอบความสำเร็จหรือความก้าวหน้าเมื่อเทียบกับการทดสอบความรู้ก่อนเรียน	3.25	0.62	ดี
6	ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสในการประเมินตนเอง	2.75	0.76	ดี
7	ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสในการถูกประเมินจากเพื่อนทุกคนในห้อง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่หลากหลาย	2.62	0.79	ดี
8	ครูรายงานสรุปการวัดและประเมินผล เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งชี้แจง จุดแข็ง จุดด้อย ข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหา	2.87	0.75	ดี
9	ครูนำผลการประเมินที่ได้ มาวิเคราะห์และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	2.75	0.92	ดี
	เฉลี่ยรวม	2.91	0.75	ดี

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.91$, S.D.= 0.75) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสในการประเมินตนเอง ($\bar{X} = 3.25$, S.D.=0.62) ที่น้อยที่สุดคือ ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสในการถูก

ประเมินจากเพื่อนทุกคนในห้อง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.62$, S.D.=0.79)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ที่มีสถานะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง แบ่งตามสถานะของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้วยสถิติ t-test

การบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาจีนกลาง	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t	Sig. (2-tailed)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การบริหารหลักสูตร	2.86	0.46	2.91	0.38	-0.319	0.752
2. การนิเทศการศึกษา	2.53	0.35	2.65	0.40	-0.746	0.462
3. การจัดการเรียนการสอน	2.83	0.37	3.09	0.40	-1.525	0.138
4. การจัดกิจกรรมส่งเสริม วิชาการ	2.64	0.34	2.87	0.37	-1.442	0.160
5. การวัดและประเมินผลการ เรียน	2.68	0.40	2.97	0.44	-1.549	0.132
เฉลี่ยรวม	2.71	0.38	2.90	0.40		

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ตามสถานะ ระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

เรียนการสอนภาษาจีนกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง แบ่งตามอายุของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้วยสถิติ One-Way ANOVA

การบริหารจัดการ	ความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
การบริหารหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	0.100	2	0.050	0.312	0.735
	ภายในกลุ่ม	4.643	29	0.160		
	รวม	4.743	31			
การนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.086	2	0.043	0.277	0.760
	ภายในกลุ่ม	4.494	29	0.155		
	รวม	4.580	31			
การจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.223	2	0.111	0.659	0.525
	ภายในกลุ่ม	4.895	29	0.169		
	รวม	5.117	31			
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.236	2	0.118	0.867	0.431
	ภายในกลุ่ม	3.942	29	0.136		
	รวม	4.178	31			
การวัดและประเมินผล การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.395	2	0.198	1.015	0.375
	ภายในกลุ่ม	5.649	29	0.195		
	รวม	6.044	31			

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานข้อที่ 3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียน

การสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง แบ่งตามประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารและครูผู้สอน

การบริหารจัดการ	ความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
การบริหารหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	0.098	2	0.049	0.306	0.739
	ภายในกลุ่ม	4.645	29	0.160		
	รวม	4.743	31			
การนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.131	2	0.065	0.426	0.657
	ภายในกลุ่ม	4.449	29	0.153		
	รวม	4.580	31			
การจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.963	2	0.481	3.360	0.049*
	ภายในกลุ่ม	4.155	29	0.143		
	รวม	5.117	31			
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.660	2	0.330	2.719	0.083
	ภายในกลุ่ม	3.519	29	0.121		
	รวม	4.178	31			
การวัดและประเมินผล การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.213	2	0.607	3.641	0.039*
	ภายในกลุ่ม	4.831	29	0.167		
	รวม	6.044	31			

* อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (Sig. < .05) ใน 2 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ส่วนด้านการบริหารหลักสูตร การนิเทศการศึกษา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.14 และตารางที่ 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางแบ่งตามวุฒิการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอน

การบริหารจัดการ	แหล่งแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
การบริหารหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	0.595	2	0.298	2.081	0.143
	ภายในกลุ่ม	4.148	29	0.143		
	รวม	4.743	31			
การนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.201	2	0.601	5.157	0.012*
	ภายในกลุ่ม	3.379	29	0.116		
	รวม	4.580	31			
การจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.141	2	0.071	0.411	0.667
	ภายในกลุ่ม	4.976	29	0.172		
	รวม	5.117	31			
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.658	2	0.329	2.71	0.083
	ภายในกลุ่ม	3.520	29	0.121		
	รวม	4.178	31			
การวัดและประเมินผล การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.305	2	0.653	3.995	0.029*
	ภายในกลุ่ม	4.738	29	0.163		
	รวม	6.044	31			

* อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (Sig. < .05) ใน 2 ด้านคือ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ส่วนด้านการ

บริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

นอกจากข้อมูลทั่วไปและความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้านแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีข้อเสนอ ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นและความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงข้อเสนอแนะและความถี่จากแบบสอบถาม

	ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม	ความถี่ของข้อเสนอแนะ
	ด้านการบริหารหลักสูตร	
1.	ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างเป็นระบบ	8
2.	ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4
3.	ฝ่ายบริหารควรสนับสนุนด้านการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอ	4
4.	ควรสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้บริหารอยู่เสมอ	3
	รวม	19
	ด้านกรนิเทศการศึกษา	
1.	ควรมีการนิเทศการศึกษาให้ครูอย่างเป็นระบบ	6
2.	ควรมีการนิเทศการศึกษาให้ครูอย่างต่อเนื่อง	5
3.	ควรมีการนิเทศครูด้านบุคลิกภาพ และด้านภาษาไทย	3
	รวม	14
	ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1.	ควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	7
2.	ควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กไทย	5
	รวม	12
	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	
1.	ควรสอดแทรกการใช้ภาษาจีนในทุกกิจกรรมของโรงเรียน	3
2.	ควรจัดกิจกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กัน	3
	รวม	6

ตารางที่ 4.13 แสดงข้อเสนอแนะและความถี่จากแบบสอบถาม (ต่อ)

	ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม	ความถี่ของข้อเสนอแนะ
	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	
1.	ควรวัดประเมินผลให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน	6
2.	ควรวัดประเมินผลตามสภาพจริง	5
	รวม	11

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอน ได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านการบริหารหลักสูตรมากที่สุด (ความถี่ของข้อเสนอแนะ 19) โดยเสนอแนะว่า ควรมีการบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ทำอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนงบประมาณ รองลงมาคือด้านการนิเทศการศึกษา (ความถี่ของข้อเสนอแนะ 14) โดยเสนอแนะว่า ควรมีการนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ส่วนด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีข้อเสนอแนะน้อยที่สุด (ความถี่ของข้อเสนอแนะ 6) โดยเสนอแนะว่า ควรลดแทรกการใช้ภาษาและวัฒนธรรมของจีนในทุกกิจกรรมของโรงเรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 สามารถสรุปเป็นหัวข้อ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง

1) ด้านการบริหารหลักสูตร มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องหลักสูตรที่ใช้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สามารถปฏิบัติได้จริง มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และมีการจัดทำเอกสารหรือคู่มือประกอบหลักสูตรไว้สำหรับครูและบุคลากร มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ส่วนเรื่องการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน การกระตุ้นให้องค์กรดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันเหมาะสมกับศักยภาพของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

2) ด้านการนิเทศการศึกษา มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะเรื่องการนิเทศช่วยเหลือและให้ความรู้แก่ครู การสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาสื่อการเรียนรู้ต่างๆ การสนับสนุนครูผู้สอนเพื่อจัดทำหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร และการสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ยกเว้นเรื่องการอบรมครูให้รู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน และการจัดให้ครูและบุคลากรไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ กลับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่อง การเตรียมความพร้อมในการสอน การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย การตรวจงานและให้ข้อเสนอแนะ การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ส่วนเรื่องการนำเข้าสู่บทเรียน การสอนเสริมให้สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เจอกับสถานการณ์จริง มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

4) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่อง มีการสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันทางวิชาการนอกโรงเรียน การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวิชาการในโรงเรียน และการเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมชมรมภาษาจีนกลางเกิดขึ้นในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ส่วนเรื่องการประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง การจัดทำป้ายนิทรรศการในโรงเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้นำและแสดงออกในการใช้ภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่อง การทดสอบความรู้หลังเรียนเพื่อตรวจสอบความสำเร็จ การชี้แจงหรืออธิบายเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ประเมินพฤติกรรม และการใช้เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ตามสภาพความเป็นจริงและความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ส่วนเรื่องการถูกประเมินจากเพื่อนทุกคนในห้อง การทดสอบความรู้ก่อนเรียนเพื่อประเมินความพร้อม และการประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

5.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางของผู้บริหารและครูผู้สอน ตามสถานะ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา

1) การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามสถานะ ระหว่างผู้บริหารและครูสอน พบว่ามีความคิดเห็นไม่ต่างกันทั้ง 5 ด้าน คือ การจัดทำหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียน สังกัดได้จากค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน

2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอน ตามอายุ พบว่ามีความคิดเห็นไม่ต่างกันทั้ง 5 ด้าน คือ การจัดทำหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียน สังกัดได้จากค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน

3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอน ตามประสบการณ์ พบว่ามีความคิดเห็นไม่ต่างกันอยู่ 3 ด้านคือ การจัดทำหลักสูตร การนิเทศการศึกษา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ สังกัดได้จากค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ส่วนอีก 2 ด้านที่มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 คือ การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลการเรียน สังกัดจากค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์มาก จะให้ค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย

4) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอน ตามวุฒิการศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นไม่ต่างกันอยู่ 3 ด้านคือ การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม

ส่งเสริมวิชาการ สังเกตได้จากค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ส่วนอีก 2 ด้านที่มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 คือ การนิเทศการศึกษา และการวัดและประเมินผลการเรียน สังเกตจากค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูง จะให้ค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาไม่สูง

5.1.3 ข้อเสนอแนะในการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

1) ข้อเสนอแนะด้านการบริหารหลักสูตร คือ ควรปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนกลาง ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ จนเกิดความเคยชิน ไม่ใช่เรียนรู้ด้วยการท่องจำ และหลักสูตรควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพกาลปัจจุบัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียน สามารถนำความรู้ที่เรียนมาใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้

2) ข้อเสนอแนะด้านการนิเทศการศึกษา คือ ควรมีการนิเทศให้ความรู้แก่ครูคนไทยที่สอนภาษาจีน ทั้งด้านการสอน การสร้างและใช้สื่อการเรียนการสอน การเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ครูเกิดองค์ความรู้ และสามารถทำการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ครูผู้สอนควรทราบพื้นฐานของนักเรียน ความต้องการ มุมมอง ทักษะของผู้เรียน แล้วนำมาประยุกต์ปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน

4) ข้อเสนอแนะด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ คือ ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้น และทำให้เห็นความสำคัญของภาษาจีนกลาง

5) ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียน คือ ครูควรเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา และทุ่มเทกับงานวัดและประเมินผลของผู้เรียน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ถูกต้อง และดีขึ้น ทำให้ทราบว่าผู้เรียน ควรจะได้รับการพัฒนาในด้านไหนบ้าง และควรวัดและประเมินผลผู้เรียนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนด้วย

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัย ทำให้สามารถอภิปรายผล ได้ 3 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1) การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับที่ดี เป็นเพราะว่า โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลายที่เปิดสอนภาษาจีนกลางส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนเอกชน และส่วนใหญ่เริ่มทำการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ทำให้การเตรียมความพร้อมในระดับประถมและระดับมัธยมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งด้านหลักสูตร การนิเทศ การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมวิชาการ และการประเมินผล และในปัจจุบัน การเรียนภาษาจีนกลางเป็นที่นิยมกันมาก ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับภาษาจีน และสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนภาษาจีนกลางอย่างจริงจัง เพราะคาดว่าในอนาคตภาษาจีนจะมีความสำคัญต่อการหางาน การประกอบอาชีพ รวมทั้งหน้าที่การทำงาน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นอย่างมาก และเป็นภารกิจสำคัญ ที่ต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจังและถูกต้อง สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.1) ด้านการบริหารหลักสูตร มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี เป็นเพราะว่า การเรียนการสอนภาษาจีนกลางในประเทศไทยมีการดำเนินการมายาวนาน และโรงเรียนหลายโรงเรียนได้เปิดหลักสูตรภาษาจีนกลางในโรงเรียน มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรมาอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริหาร ครูผู้สอน ที่มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ทำให้โรงเรียนสามารถบริหารจัดการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (<https://nawaporn.files.wordpress.com>, พฤษภาคม 2556) ได้กล่าวถึง ระบบบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีจึงต้องเป็นระบบที่มีคุณธรรม อันเป็นคุณสมบัติที่ดีทางจิตใจมีความรับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนให้ดีที่สุด เมื่อนำไปประพฤติปฏิบัติจริง ถือได้ว่ามีจริยธรรม มีการควบคุมกายวาจา อันเป็นศีลธรรมของผู้สอน ทำให้เกิดความชอบธรรมในการจัดการเรียนการสอน และทุกคนทุกฝ่ายจะต้องมีความสมานฉันท์ช่วยกันทำงานเพื่อพัฒนาผู้เรียน เติมเต็มผู้เรียนในทุกๆ ด้าน เมื่อประกอบกับ โรงเรียนมีโครงสร้าง และทำงานอย่างมีคุณภาพ ก็จะทำให้โรงเรียนเป็นระบบที่มีปัญหาเป็นพื้นฐานสามารถเรียนรู้ และปรับตัวได้ต่อเนื่อง

1.2) ด้านการนิเทศการศึกษา มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี เป็นเพราะว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ที่เปิดสอนภาษาจีนกลาง เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีศักยภาพและเห็นความสำคัญของการนิเทศให้ความรู้แก่ครูผู้สอน แต่การนิเทศการศึกษาอาจเกิดปัญหาหรือขาดความต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากความไม่เป็นระบบ สอดคล้องกับ ทองคูล งามแก้ว (2552 : บทคัดย่อ) ได้ให้แนวทางแก้ปัญหาไว้ว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อย่างมีระบบและมีรูปแบบที่ชัดเจน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทีมงานนิเทศในสถานศึกษาต้องได้รับการอบรม และนำไปถ่ายทอดความรู้ให้ครู นำผลการประเมินเข้าที่ประชุมเพื่อปรึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ควรมีการนิเทศร่วมกับครูและวางแผนนิเทศอย่างชัดเจน

1.3) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี เป็นเพราะว่า โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนภาษาจีนกลางส่วนใหญ่ ครูมีวุฒิการศึกษา มีบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบกับการได้ครูภาษาจีนที่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ด้วย ทำให้ครูเข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาของเด็กไทย รู้จักพื้นฐานและทัศนทางการเรียนภาษา มีเทคนิคสอนที่หลากหลาย และสามารถนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนภาษาจีนกลางได้ สอดคล้องกับ เฮอร์เลย์ (Terley, 1996 อ้างถึงใน นภาพร ทองเก่งกล้า, 2549 : 43) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสอนที่มีประสิทธิภาพเสียงสะท้อนจากนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของนักเรียน คือ ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน นอกจากนี้ นักเรียนกล่าวว่า วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วย บุคลิกภาพของครู รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนและทัศนคติของนักเรียน

1.4) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี เป็นเพราะว่า ปัจจุบัน โรงเรียนต่างๆ จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีการมอบหมายหรือให้นักเรียนออกแบบกิจกรรมภายในโรงเรียนมากขึ้น ทั้งกิจกรรมชมรม กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ โดยที่ครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ทำให้ได้รับความสนใจจากนักเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ให้โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีโอกาสแข่งขันและพัฒนาทักษะด้านภาษาจีนกลางอยู่เสมอๆ แต่สิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาบ้างก็คือ การขาดงบประมาณและบุคลากรครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ รัศมีรังษีเหลืออง (2546 : 67) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน เขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า โรงเรียนขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนบุคลากรครูในการฝึกสอน เพราะครูมีภาระงานค่อนข้างมากอยู่แล้ว

1.5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี เป็นเพราะว่า โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนภาษาจีนกลางส่วนใหญ่ มีการนิเทศให้ความรู้ผู้สอนในทุกด้าน รวมทั้งการนิเทศด้านการสร้างเครื่องมือวัดประเมินผล การสร้างแบบทดสอบ การสร้างข้อสอบ ประกอบกับในปัจจุบัน สำนักพิมพ์ต่างๆ ได้จัดทำแบบเรียนที่รองรับการเรียนการสอนภาษาจีนกลางสำหรับเด็กไทย และการเรียนการสอนภาษาจีนซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้ใช้การ ประเมิน ผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของการประเมินอย่างชัดเจนอยู่แล้ว ดังที่กรมวิชาการ (2545 : 5-8) กล่าวถึง เป้าหมายสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนานักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยการนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียน

โดยตรง และนำผลไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นรวมทั้งนำไปใช้การพิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน

2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียน ตามสถานะ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา ดังนี้

2.1) การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามสถานะ ระหว่างผู้บริหารและครูสอน พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้ง 5 ด้าน เป็นเพราะว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเป็นครูผู้สอนมาก่อน และได้นำประสบการณ์นั้นๆ มาถ่ายทอดให้ความรู้และปรับปรุงให้การบริหารงานดีขึ้น สอดคล้องกับ จีรพงษ์ นามมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามทฤษฎีของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีทฤษฎีต่อประสิทธิผลด้านการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

2.2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนตามอายุ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้ง 5 ด้าน เป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 45 ปี ร้อยละ 75 ส่วนอายุน้อยกว่า 30 ปี และมากกว่า 45 ปี มีเพียงร้อยละ 25 ทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก

2.3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนตามประสบการณ์พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 ในด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์มาก มีความคิดเห็นที่ต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลต้องอาศัยการสะสมประสบการณ์ ความชำนาญ มีใจรักในอาชีพครู หาวิธีการสอนใหม่ๆ และต้องใช้สื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ จีรพงษ์ นามมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามทฤษฎีของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีทฤษฎีต่อประสิทธิผลด้านการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 ส่วนด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการนิเทศการสอน และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.4) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ตามวุฒิการศึกษา พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 ในด้านการนิเทศการศึกษาและการวัดและประเมินผลผู้เรียน

โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูง มีความคิดเห็นที่ต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาที่ไม่สูง ซึ่งสอดคล้องกับ จีรพงษ์ นามมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทรรศนะต่อประสิทธิผลด้านการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 ส่วนด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลทำให้ได้ข้อสังเกต เพื่อเสนอแนะเป็นรายด้าน ดังนี้

1) ด้านการบริหารหลักสูตร ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เต็มศักยภาพของโรงเรียน ตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนแวดล้อม นอกจากนี้ฝ่ายบริหารควรกระตุ้น ให้กำลังใจ สร้างความเข้มแข็ง สร้างบรรยากาศที่ดี ในองค์กรดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2) ด้านการนิเทศการศึกษา ควรมีการนิเทศการศึกษาให้แก่ครูอย่างเป็นระบบ และทำอย่างต่อเนื่อง ทั้งการนิเทศภายในและภายนอก การส่งเสริมเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาหลักสูตรทำงานวิจัย พัฒนาสื่อการเรียนการสอน การได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานรวมถึงการเข้าใจถึงวัฒนธรรมทางภาษา เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูควรมีเทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อนำทางและจุดประกายความคิดให้นักเรียน ควรทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตือนความจำและเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่ นอกจากนี้ควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้หรือบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ ควรจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เจอกับสถานการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ควรสั่งการบ้าน หรือมอบหมายงานที่พอดีและเหมาะสมกับนักเรียน รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทุกเวลา ทุกสถานที่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของครอบครัว

4) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ควรมีการจัดทำป้ายนิทรรศการในโรงเรียน หรือจัดทำเอกสารแผ่นพับ เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ภาษาจีนกลาง แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้สนใจทั่วไป การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้นำและแสดงออกในการใช้ภาษาจีน

กลาง ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามความถนัดและความต้องการของนักเรียน ควรเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมชมรมภาษาจีนกลาง เกิดขึ้นในโรงเรียน รวมถึงการประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง แล้วนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงกิจกรรมในครั้งต่อไป

5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ครูทำการทดสอบความรู้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน เพื่อประเมินความพร้อมและทำให้นักเรียนทราบขอบเขตหรือเป้าหมายของเนื้อหาที่จะเรียน ครูควรให้นักเรียนได้มีโอกาสในการประเมินตนเอง และถูกประเมินจากเพื่อนทุกคนในห้อง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่หลากหลาย นอกจากนี้ ครูควรรายงานสรุปการวัดและประเมินผล เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งชี้แจง จุดแข็ง จุดด้อย ข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหา รวมถึงการนำผลการประเมินที่ได้ มาวิเคราะห์และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคตต่อไป

- 1) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรภาษาจีนกลาง ในแต่ละช่วงชั้น
- 2) ควรทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ รูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ระหว่างโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน
- 3) ควรทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ระหว่างโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน
- 4) การเพิ่มปริมาณหรือขนาดของประชากร จะทำให้งานวิจัยสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้สนใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กมล สุดประเสริฐ. *ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา : การศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- กมล ศิริบรรณ. *การบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษา. เอกสารพัฒนาความรู้ชุดที่ 9/2539. 2539.* ม.ป.ท., 2539.
- กาญจนา कुमारภัย. *หลักสูตรและการพัฒนา*. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. *แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2549.
- ฉันท ชาติทอง. *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา*. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, 2550.
- จิรพงษ์ นามมงคล. “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามัญ สอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2548.*
- จินตนา ภูธรานุสรณ์. “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2552.*
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. *การบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ, 2545.
- ชุตติกาญจน์ ดวงใจ. “การดำเนินงานโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น : ศึกษากรณีโรงเรียนอนุบาลจังหวัดขอนแก่น.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.*
- ชูศรี สุวรรณโชติ. *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : อักษรไทย, 2544.
- ทองคูลย์ งามแก้ว. “การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 6.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2552.*

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นภาพร ทองเก่งกล้า. “การศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดย
เจ้าของภาษาโรงเรียนดาวรานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม.”
ภาคนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- นพเก้า ฅ พัทลุง. *การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ*. สงขลา : เทมการพิมพ์สงขลา,
มปป.
- ปรีศนา อุทรชาติ. “ศิลปะการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย.” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<http://wedhost.ricr.ac.th.>, มกราคม 2556.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2543.
- พชนี ตั้งยืนยง, และสุรีย์ ชุณหะเรืองเดช. “สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง”
[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : www.thaiworld.org, มกราคม 2556.
- มุขรินทร์ หวง. “แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษา
ผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2551.
- “วิกฤต เรียนภาษาจีนในไทยทำไมยังล่าช้า” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : www.pasajeen.com,
มกราคม 2556.
- วิจิตร ศรีสอาน. *ศกษิตแห่งศตวรรษที่ 21 : แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย*. กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง, 2539.
- วิชาการ, กรม. *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร :
กระทรวงศึกษาธิการ, 2544.
- . *แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ, 2545.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. “การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<https://nawaporn.files.wordpress.com>, พฤษภาคม 2556.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ : องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.
- . *เอกสารสาระการเรียนรู้ประกอบชุดวิชาผู้นำทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547ข.
- สังัด อุทรานันท์. *ทฤษฎีหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2530.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ศูนย์จีนศึกษา. *ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย รายงานวิจัย (ฉบับที่ 5)*. กรุงเทพมหานคร : ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์การพิมพ์, 2551.
- อรอนงค์ รัศมีรังสีเหลือง. “สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสอนภาษาจีน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 2546.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. *หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปการพิมพ์, 2527.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. *การจัดการและนิเทศสื่อการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. ม.ป.ท. : การกิจเอกสารและตำรามหาวิทยาลัยทักษิณ, 2548.
- Bobbit, Franklin. *The Curriculum*. Boston : Houghton Mifflin, 1981.
- Deming, Ye. *เอกสารการสัมมนาการสอนภาษาจีนภาคพื้นเอเชียอาคเนย์สมัยที่ 4 เรื่อง The Discussion About The Integrate Language Approach*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2001.
- Glatthorn, Allan A. *Curriculum Leadership*. Glenview, Ill. : Scott Foresman, 1987.
- Good, Carter V. *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Companies, 1973.
- Hui, Li. *เอกสารการสัมมนาการสอนภาษาจีนภาคพื้นเอเชียอาคเนย์สมัยที่ 4 เรื่อง การทำให้การศึกษาวิชาภาษาจีนในเขตพื้นที่ทะเลมีชีวิตชีวา*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2001.
- Jiayan, Chen. *เอกสารการสัมมนาการสอนภาษาจีนภาคพื้นเอเชียอาคเนย์สมัยที่ 4 เรื่อง การศึกษาภาษาจีนก็คือศึกษาภาษาของชาวจีนหรือไม่*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2001.
- Longstreet, Vilma S and Shane, Harold G. *Curriculum for a new Millennium*. Boston : Allyn and Bacon, 1993.
- Oliva, Peter F. *Development the Curriculum*. 6th ed. Boston : Allyn & Bacon, 2004.
- Passe, Jeff. *Elementary School Curriculum*. 2nd ed. Boston : Wm C. Brown Communication. 1999.
- Posner, George J. *Analyzing the Curriculum*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill, 2004.
- “Sample Size Table” [Online] available at : www.research-advisors.com, มกราคม 2556.
- Taba, Hilda, *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1962.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Trump, Lloyd J and Miller, Delmas F. *Secondary School Curriculum Improvement*. Boston : Allyn and Bacon Inc., 1973.

Tyler, R. W. *Basic principles of curriculum and instruction: Syllabus for Education 305*. Chicago : University of Chicago Press, 1950.

Xiaocuan, Peng. เอกสารการสัมมนาการสอนภาษาจีนภาคพื้นเอเชียอาคเนย์สมัยที่ 4 เรื่อง ทำอย่างไรเพื่อดึงดูดความสนใจของลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเลในเขตพื้นที่เอเชียอาคเน. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท., 2001.

Yu'e, Zhou. เอกสารการสัมมนาการสอนภาษาจีนภาคพื้นเอเชียอาคเนย์สมัยที่ 4 เรื่อง กระแสโลก โอกาสพร้อมการทำทนายของการศึกษาภาษาจีนในเขตพื้นทะเล, กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2001.

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1137

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน น.ส.สายสมร ไหละกิจ

อาจารย์ประจำโรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 530813๗ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานีเขต1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ รายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึง ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน : ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1136

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.มุขรินทร์ หวง

ผู้ประสานงานฝ่ายมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร
และการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอน
ภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานีเขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
รายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึง
ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน: ทิวไม้ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1138

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน Miss Lin Qun Fang

อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอน
ภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานีเขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
รายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึง
ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน : ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1140

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน น.ส.สำนวน คุณพล

อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอน
ภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานีเขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
รายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึง
ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน : ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1139

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอดำเนินการขอใบอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน น.ส.จินหนาน อุปาทั้ง

อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอโครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษาระดับ 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานีเขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ วิทยานิพนธ์ EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอดำเนินการขอใบอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึง ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน : ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1134

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนงศรณัฐนนท์

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้ข้าพเจ้าอยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงขอดความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน: ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1135

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของรายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้ข้าพเจ้าอยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงขอดความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน: ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1132

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านใหม่วัฒนา

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของรายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน: ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1131

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตปทุม

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของรายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่าง ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึง ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน: ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 02-9972222 ต่อ 1275

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ.4800/1130

24 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์โยเซฟเมืองเอก

ด้วย Mrs. Qin Jing นักศึกษารหัส 5308139 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา EDU695 วิทยานิพนธ์

ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาจีนกลาง ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยของ Mrs. Qin Jing ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน: ทิวไผ่ มั่นคงดี

โทร 029972222 ต่อ 1275

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย**เรื่อง****การบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย****จังหวัดปทุมธานี เขต 1**

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร
2. การนิเทศการศึกษา
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
5. การวัดและประเมินผลการเรียน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. สถานะ ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ, ครูใหญ่, ฝ่ายวิชาการ, หัวหน้าหมวดวิชา)
 ครูผู้สอน (ครูผู้สอนภาษาจีนกลาง)
2. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี
 30-45 ปี
 มากกว่า 45 ปี
3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
4. ประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 10 ปี
(งานบริหาร งานด้านการสอน 10-20 ปี
หรือ เกี่ยวข้องกับการศึกษา) มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2

การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	อยู่ในระดับ			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	1. ด้านการบริหารหลักสูตร (ภาษาจีนกลาง)				
1.	หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน เหมาะสมกับศักยภาพของโรงเรียน ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนแวดล้อม				
2.	หลักสูตรที่ใช้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สามารถปฏิบัติได้จริง				
3.	หลักสูตรได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน				
4.	มีการจัดทำเอกสารหรือคู่มือประกอบหลักสูตร ไว้สำหรับครูและบุคลากร				
5.	มีการวางโครงสร้าง แผนงาน บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ หรือแผนภูมิองค์กร ที่ชัดเจนและสะดวกในการติดต่อประสานงาน				
6.	มีเกณฑ์การคัดเลือกครูหรือบุคลากรเข้าทำงานอย่างเหมาะสม เช่น มีประสบการณ์ มีความชำนาญ มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาไทย ฯลฯ				
7.	มีการจัดการะงานและหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านปริมาณและคำนึงถึงศักยภาพของบุคลากร				
8.	มีการกระตุ้น การให้กำลังใจ การสร้างความเข้มแข็ง การสร้างบรรยากาศที่ดี ในองค์กรดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
9.	มีการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรต่างๆ เช่น หนังสือเรียน สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ การจัดกิจกรรม ฯลฯ อย่างเหมาะสมและเพียงพอ				

ตอนที่ 3.1 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ด้านการบริหารหลักสูตร)

ข้อ	การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง 2. ด้านการนิเทศการศึกษา (ภาษาจีนกลาง)	อยู่ในระดับ			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1.	มีการนิเทศ ช่วยเหลือและให้ความรู้แก่ครู ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน				
2.	มีการนิเทศการศึกษาโดยการเชิญวิทยากรหรือศึกษานิเทศน์จากภายนอก				
3.	มีการจัดอบรมและสนับสนุนครูผู้สอนเพื่อจัดทำหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร				
4.	มีการจัดอบรมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำงานวิจัยควบคู่กับการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				
5.	มีการจัดอบรมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาสื่อการเรียนรู้ต่างๆ				
6.	มีการจัดให้ครูและบุคลากรไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อนำกลับมาปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับโรงเรียน				
7.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนครูเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา ที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ภายนอกโรงเรียน				
8.	มีการอบรมครูให้รู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน				
9.	มีการจัดอบรมครู เพื่อรับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งจากหน่วยงานภายในและจากหน่วยงานภายนอก				
10.	มีการจัดอบรมครู ด้านการสร้างแบบทดสอบและข้อสอบให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ				

ตอนที่ 3.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ด้านการนิเทศการศึกษา)

ข้อ	การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	อยู่ในระดับ			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	3. ด้านจัดการเรียนการสอน (ภาษาจีนกลาง)				
1.	ครูมีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และเหมาะสมกับนักเรียน (กิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมุติ เกม นิทาน นำเสนอผลงาน ฯลฯ) เพื่อลดความเบื่อหน่าย และเพิ่มความสนใจให้กับนักเรียน				
2.	ครูมีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อนำทางและจุดประกายความคิดให้นักเรียน				
3.	ครูทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตือนความจำและเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่				
4.	ครูสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้หรือบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ เช่น การจัดที่นั่ง ตกแต่งผนังห้องด้วยรูปภาพ คำศัพท์				
5.	ครูกระตุ้น หรือสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนภาษาจีนกลาง				
6.	ครูใช้ภาษาสำหรับสอนหรือสื่อสารกับนักเรียน (ภาษาจีนกลาง ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ) ที่เข้าใจง่าย หรือช่วยสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน				
7.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นระหว่างที่เรียน				
8.	ครูฝึกทักษะด้านภาษา ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน ให้นักเรียนอยู่เสมอ				
9.	ครูจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เจอกับสถานการณ์จริง ให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้				
10.	ครูใช้สื่อ เช่น รูปภาพ บัตรคำ วีดิโอ ฯลฯ ประกอบการเรียนการสอน				
11.	ครูเตรียมความพร้อมในการสอน เช่น หนังสือ เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัด สื่อต่างๆ แผนการสอน รวมทั้งทำบันทึกหลังการสอน				
12.	ครูตั้งการบ้าน หรือมอบหมายงานที่พอดีและเหมาะสมกับนักเรียน				
13.	ครูตรวจการบ้าน แบบฝึกหัด หรืองาน พร้อมให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ				
14.	ครูสอนเสริมให้กับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ หรือเรียนอ่อน				
15.	ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทุกเวลา ทุกสถานที่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของครอบครัว				

ตอนที่ 3.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ด้านการจัดการเรียนการสอน)

ข้อ	การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	อยู่ในระดับ			
	4. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ (ภาษาจีนกลาง)	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวิชาการในโรงเรียน				
2.	มีการจัดทำป้ายนิทรรศการในโรงเรียน หรือจัดทำเอกสารแผ่นพับ เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ภาษาจีนกลาง แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครองและผู้สนใจทั่วไป				
3.	มีการสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันทางวิชาการนอกโรงเรียน เช่น การแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฎ เป็นต้น				
4.	มีการเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมชมรมภาษาจีนกลาง เกิดขึ้นในโรงเรียน				
5.	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง แล้วนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงกิจกรรมในครั้งต่อไป				
6.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้นำและแสดงออกในการใช้ภาษาจีนกลาง ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามความถนัดและความต้องการของนักเรียน				

ตอนที่ 3.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ)

ข้อ	การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	อยู่ในระดับ			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน (ภาษาจีนกลาง)				
1.	ครูแจ้งหรืออธิบาย เกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ประเมินพฤติกรรม สำหรับการผ่านระดับชั้นให้นักเรียนทราบ ก่อนเริ่มเรียน				
2.	ครูใช้เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ตามสภาพความเป็นจริงและความเหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมครบถ้วนตามเนื้อหา เช่น การทดสอบ การสังเกต การปฏิบัติ แฟ้มผลงาน เป็นต้น				
3.	ครูทำการทดสอบความรู้ก่อนเรียน เพื่อประเมินความพร้อมและทำให้นักเรียนทราบขอบเขตหรือเป้าหมายของเนื้อหาที่จะเรียน				
4.	ครูมีการประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนต่อไปจนผ่านจุดประสงค์ที่วางไว้				
5.	ครูทำการทดสอบความรู้หลังเรียน เพื่อตรวจสอบความสำเร็จ หรือความก้าวหน้าเมื่อเทียบกับการทดสอบความรู้ก่อนเรียน				
6.	ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสในการประเมินตนเอง				
7.	ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสในการถูกประเมินจากเพื่อนทุกคนในห้อง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่หลากหลาย				
8.	ครูรายงานสรุปการวัดและประเมินผล เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งชี้แจง จุดแข็ง จุดด้อย ข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหา				
9.	ครูนำผลการประเมินที่ได้ มาวิเคราะห์และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น				

ตอนที่ 3.5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน)

* ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม *

** ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างมาก สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ **

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1.) ดร.มุขรินทร์ หวง

- วุฒิการศึกษา
- ปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - ปริญญาโท สาขาวิชา Training คณะสังคมและมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
 - ปริญญาเอก สาขาวิชา Vocational Education คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- ประสบการณ์การทำงาน
- อาจารย์โรงเรียนอนุบาลสุรศักดิ์ 6 ปี
 - อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ 5 ปี
 - อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 3 ปี
 - ผู้ประสานงานฝ่ายมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต จ. ปทุมธานี 1 ปี

2.) อาจารย์สายสมร ไสหะกิจ

- วุฒิการศึกษา
- ปริญญาตรี สาขาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 - ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- ประสบการณ์การทำงาน
- อาจารย์ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จ.ขอนแก่น 9 ปี
 - อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต จ. ปทุมธานี 10 ปี

3.) อาจารย์ Lin qun fang

- วุฒิการศึกษา
- ปริญญาตรี สาขาวิชา Chinese Language and Literature Education มหาวิทยาลัย Yunnan Normal University
 - ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ประสบการณ์การทำงาน - อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต
จ. ปทุมธานี 7 ปี

4.) อาจารย์จันทิมา อูปาหัง

วุฒิการศึกษา - ปริญญาตรี สาขาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ปริญญาโท สาขานิติศาสตร์และการพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์การทำงาน - อาจารย์โรงเรียนอมตวิทยา จ.ขอนแก่น 3 ปี
- อาจารย์โรงเรียนวุฒิโชติ จ.ชลบุรี 2 ปี
- อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต
จ.ปทุมธานี 5 ปี

5.) อาจารย์สำนวน คุณพล

วุฒิการศึกษา - ปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ คณะเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต
- ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรังสิต

ประสบการณ์การทำงาน - อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต
จังหวัดปทุมธานี 8 ปี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	Qin Jing
วันเดือนปีเกิด	30 สิงหาคม 2525
สถานที่เกิด	KUNMING CHINA
ประวัติการศึกษา	BEIJING LANGUAGE AND CULTURE UNIVERSITY, TEACHING CHINESE AS A FOREIGN LANGUAGE, 2004 มหาวิทยาลัยรังสิต 2557 ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, 2557
ที่อยู่ปัจจุบัน	27/86 หมู่บ้าน พฤษภาวิไล ถนนสามวา เขตมีนบุรี แขวงมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10510
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูสอนวิชาภาษาจีน ระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต 52/347 หมู่ 7 ถนนพหลโยธิน เมืองเอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000